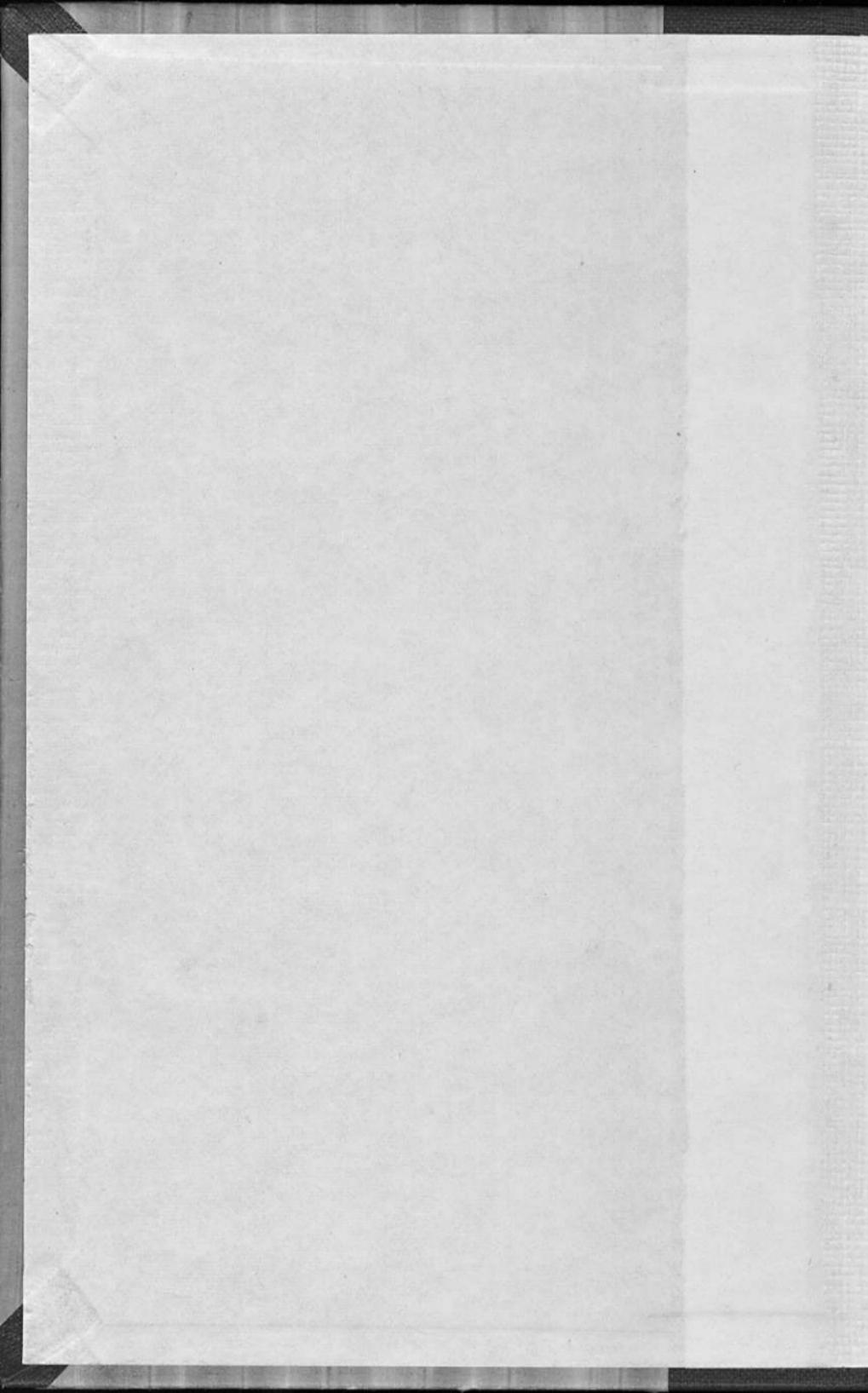


Ett rätt
barns
klenodium

1666

H Y K



8.

Barn/ hörer migh/ jagh *wij*

Ett Rätt

Barna- klenodium
är

I. ABC Bokent.

II. Catechismus.

III. Spørsmålen.

IV. Skriftenes språk.

Psal. 34. v. 12.

Psal. 19. v. 11. Herrans budh åro
ilaar och vplysa ögonen.

Rom. 1. v. 16. Evangelium är en
Gudz Kraft allom themi til Salig-
heet som troo.

Matth. 18. v. 3. Utan i omisven-
den ider och varden såsom Barn/ sko-
len j icke komma i Himmelriket.

Abo/

Tryckt aff Petter Hansson/ åhe

1666,

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z.
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V W X Y Z.
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
16. 17. 18. 19. 20. 30. 40. 50. 60. 70. 80.
90. 100. 200. 300. 1000. 2000. 3000.

I. (1) V. (5) X. (10) L. (50) C. (100.)
D. (500) M. (1000)

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI.
XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXX. XL. L. LX. LXX. LXXX.
XC. C. CC. CCC. M. MM. MMM.

Bönen.

Aldher vår som åst
I him blom. Hel-
gat war de titt Namn.
Nil kom me titt Nijske.
Skee din wil ie så som i
Him me len / så och på
Jorden ne. Hårt da ge li-
ga Brödh gifft oss i dagh.
Och för låt oss våra skul-
der / så som och wij för låte
them oss styl di ge åro / och
in ledh oss icke i fre stel sen.
Vthan frels oss i frå on do/
Amen.

Troon.
Allgh troor på Gudh
Fadher Alzmächtighan
Himmelens och Jordens-
nes Skapare. Och på Je-
sum Christum hans enda
Son vår Herra. Hwil-
ken astat är aff then helga
Anda/ födder aff Jung-
frw Maria/ Bynter vn-
der Pontio Pilato/ förs-
fäster / dödder och begraf-
wen: Nederstigen til hels-
wetit/ på tridie dagen up-
ständen

stånden igen ifrå the döda.
Upstigen til Himbla/ sitti-
andes på Gudz Fadher
Allzmechtiges högra hand.
Lådan igen kommandes
til at döma lefswandes och
döda. Jagh troor på then
Helga Anda. Ena helga
almenneliga Kyrkio/ the
Heligas samfund. Syn-
dernas förålelse. Kötzens
upståndelse. Och et ewin-
nerligit Lijff/ Amen.

Ego. Gudz Budh.

Ay

Ei

Tu skalt icke haf wa-
fremmande Gudar.

Tu skalt icke missbruка
HErans tins Gud;
Namn / ty Herren skal
icke låta honom blifwa o-
scraffat / som hans Namn
missbrukar.

Tånick på at tu helgar
Gwylodagen.

Tu skalt hedra tin **Fa-**
der och tina Hoder / på thet
tu må länge lefwa på Jor-
dene.

Tu skalt icke dråpa.

Tu skalt icke göra hoor.

Tu skalt icke ståla.

Tu skalt icke tala falskt
witnesbörd emot din nästa.

Tu skalt icke begåra
tins Nästes hws.

Tu skalt icke begåra
tins nästes Hustrw/ hans
tienare eller tienarinno/
Gra/ Åsna/ eller hwadh
honom tilhører.

All Budorden beslutas ther vtinnan/Tu skalt å-
skat din Herre Gudh aff alt titt Hier: a/ aff alla tijne
Siél/ aff allom tinoniugh/ aff alla tijne Karfster
Och tu skalt åska din Nästa som ugh sielff. Then
naturlige Lagen säger/ alt ther i welen at Men-
niskis

pistiora stola göra eder/ thet gören i och them
Fructa Gudh och hält hans Budh/ ty thet höz
ter allom Menniskiom til.

Om Döpet.

Går vth i heela Verlden-
ne/ och prediker Eban-
gelium allom Creaturom.
Then ther troor och blif-
wer döpt/ han skal warda
saligh/ Den then ther icke
troor/ han skal warda för-
dömd. Higår gifwin al
macht i Himmelten och på
Jordenne. Går för then
stul vth och lärer alt Fock/
och döper them i Namn

Säders

Fadher s och Sons/ och
thens Helge Andes/ Lå-
randes them hålla/ alt thet
jagh eder besalt hafwer.
Och sij/ jagh är när eder
alla dagar in til Werlden-
nes ånda.

Uthan en war der född
aff Matn och Andanom/
kan han icke ingå i Gudz
Rijke. Thet som är födt af
Kött/ thet är Kött/ och
thet som är födt aff Anda-
nom/ thet är Ande.

Om

Om Herrans Nattvard.

Var HERRE JESUS
Christus i then Mat-
ten ta han förrådder wart/
togh han Brödet/ Läcka-
de/ bröt thet och gaff sina
Lärjungar/ och såde: Tas-
ger och åter/ thetta är min
Lekamen/ som för eder ut-
gifwen warder/ thetta gö-
rer til min åminnelse.

Sammalunda tog han
och Ralken sedan han Mat-
warden giordt hade/ tac-
kade

kade och gaff them och sa-
de: Dricker här aff alle/
ty thetta är min Blodh/
som är thet Nyja Testa-
mentzens/ hvilken vthgu-
ten wärder för mångom til
Syndernas förlatelse/ så
offta som i thet gören/ så
görer thet til min åminnelse.

Bälsignelse til Bordz.

Allles Hgon lita til tign Hebre/ och
Tu gifver them Maat i hnen fad.
Tu uplater tina Handh/ och alt thet
som lefwan des är/ mättar tu til be-
hagelighet.

Ahra vari Fadrenom och Sone-
nom och then Helge Anna. Säsom
het warit hafver aff begynnelsen och
nu

nu och altydh ifrå Ewigheet til Ewigheet/ Amen.

Fadher vår etc.

Låter os bidia

Helsigne os Herrre Gudh/ och thes sa tina gåfvor/ som tu os til krop sens uppbehälle mildeliga förlänt hafwer/ och gif os din helgha Nådh/ att vi them ståliga och vthan din förtdrnelse/ nytta och bruks måge. Genom din Son Jesuni Christuni vår Herrra/ Amen.

Tacksjelse.

Täcker Herranom/ ty han är godh/ och hans mildheet warar i Ewigheet. Han gifver Diuren sina födo/ och Korpungomien som ropa till honom.

Ahra war i Fadrenom och Sonenom etc.

Fadher vår etc.

Låter os bidia.

Hu tacke tigh/ käre Himmelste Fadher/ för alla tina välgerningar/ och erkannerligha för thessa tina Gåfvor/ som vi aff tine mildheet/ und fånget hafwe/ och bidie tigh om tina helga

helga Nådh/ at såsom Kroppen sin
lekamliga Spås/ ther medh han vp-
pehålls/ anammat hafwer/ må ock
så Siålen medh tin helga Ord/ alle-
städes wederqweckt warda. Genom
tin Son Jesum Christuni vår Her-
ra/ Amen.

Om Morgonen en Bönn.

Nlgh tackar tigh min Hinniesste
Jadher/ genom Jesum Christuni
tin Elskeliga Son/ at tu migh i thes-
so Natt/ för all skada och farligheet/
så nådeliga bewarat hafwer/ och be-
der tigh/ at tu och i thenna dagh wär-
digas bewara migh för Synder och
alt ondt/ at mitt Lefwerne och alla
mina gärningar/ måghe tigh behage-
lige wara/ Niagh besäller migh/ min
Krop och Siål/ och altsanimans i ti-
na händer/ tin Helge Engel ware
medh migh/ at then onde Fienden icke
får någon macht medh migh/ Amen.

Nlikt titt Helge Nampn/ tu förs-
täste Herrre Jesu Christe/ står
iagh arme owardige Syndare vp/ Tu
som migh igenom then bittra Korsens
dödh medh titt H. dyra Blod hafwer
åtes

återlöst/ tu vårdigas migh i thenne
dagh välsigna och bewara/ och migh
en Gudhsfruchtigh handel och wan-
del förlåna/ och skyrk migh vthi alt
gott vårc/ så at iagh mitt lefwerne
tigh til loff och pris må fulända: tu
vårdigas migh och så effter thetta haf-
vet til then ewinnerliga hårligheeten
nådeligen ledhsaga / Amen.

Om Afftonen en Bönn.

Vägh tackar tigh min Himmelste
Fadher/ genom Jesum Christum
tin Elsteliga Son/ at tu migh i then-
na Dagh så nådeligha bewarat haf-
wer/ och beder tigh/ at tu vårdigas
förlåta migh alla mina Synder/ och
migh i thenna Matt någeliga bewara/
Tu iagh besfaller migh/ min Krop och
Siål/ och altsanimans i tina händer/
tin helge Engel ware medh migh/ at
then onde Fienden icke får någon
macht medh migh/ Amen.

Valka öfver os fåre Himmelste
Fadher/ och bewara os för then
listige Frestaren/ soni altdh omfring
går/ sokiandes hwem han uppsluka
kan/ gifft os Nådena/ at vi måge ho-
nom

nom medh en stadigh Troo manliga
emoot stå/ och i thenna Natt vnder
titt bestärm trygge hivälas/ Genom
tin Son Jesum Christum vår Her-
ra/ Amen.

Een Igteen Barna Böön.

Exre Gudh Himmelste Fadher/
Hvū bidie tigh genom tin Elstelige
Son Jesum Christum/ förlåna os
tina helga Nådh/ at wñ vthi een rått
Troo/ goda Lucht och Låro dageliga
fördas måghe/ och at tu os/ våra
Föräldrar och Ösverheet/ i dagh för
alla Snider/ Lyckö och alt ondt/
nådeligen beskydda och bewara wil-
le/ Amen.

Förlåna os Gudh så nådeligh/
Fridh i våra Dagar/ En ingen
är på Jorderik then ofridh kan för-
taga/ vthan tu allena.

Gudh gissive Fridh i tino Lande/
Lyckö och Saligheet i alla Ständer,

Låter os bidia.

Exre Gudh/ aff hivilkom' godh
begärelse/ råttsumigh Nådh och
rått-

råttfårdige Gerningar vthgå/ giff ti-
na Tienare then Friden/ som werl-
den icke gifwa kan/ at vår Hierta må-
ge wara din helga Budh vnder gifwen
och all rådzla för Fienden så före-
komma/ at våra Daghar måge vn-
der titt bestårm rolighe bliswa. Ge-
nom din Son Jesum Christum vår
Herrä/ Amen.

Grene Gudz Lamb/ ostenldigh på
Korset för os flachtat/ altydh be-
funnen toligh/ ehuru tu väst förach-
tat/ Våra Synder hafver tu dra-
git/ Dödhen och Helfivetit nedersla-
git/ Förbarmia tigh öfiver os O Je-
su. Giss os din ewiga Fridh O Jesu.

Herrén välsigne os och beware os.
Herrén vplnse sitt Ansichte öfiver
os/ och ware os nådeligh. Herrén
vände sitt Ansichte til os/ och gifwe
os en ewigh Fridh. I Namyn
Faders/ och Sons/ och theins
Helge Andes/ Amen.



II. Catechismus.

I.

Huru man må Vnge
Göld ensalleliga förehålla Ego
Gudz Budh.

Thet Första.

Jagh Herren är din Gudh.
Du skalt inga andra Gudhar
hafwa för migb.

Zwadz är thet! Swar.

Wij skole fruchta och öfwer all sing
älsta Gudh/ och sätta oss Troo och Lgi til
bonom.

Thet Andra.

Du skalt icke misbruks Herrans
tins Gudz Namn. Eh Herren
skal icfeläta honom blifwa ostraffat/
som hans Namn misbruksar.

Zwadz är thet? Swar.

Wij skole fruchta och älsta Gudh/ så at
wjicke barnas eller swerie wid hans Namn/
icke bruks Truldom/ liuga/ eller bedraga:

B

vthan

Vihan hålla thet i alla Nöddh bida/ eas
ka och lefwa.

Theet Tridie.

Tu skalt helga Hwilogdagen,

Zwadö är thet? Swar.

Wij stole fruchto och älsta Gudh/ så
at wij icke förachte Predikan och hans Ord/
vihan hålla thet helige/ höra thet gärna och
lara.

Theet Fierde.

Tu skalt hedra sin Fadher och
eina Nodher/ på thet tu må länge
lefwa på Jordenne.

Zwadö är thet? Swar.

Wij stole fruchta och älsta Gudh/ så
at wij våra Föräldrar och Herror icke för-
achte eller fördörne: Vihan hålla them i
wördning/ eiena them/ lyda them/ älsta och
hofwe them för ögonen.

Theet Tempte.

Tu skalt icke dråpa.

Zwadö är thet? Swar.

Wij stole fruchta och älsta Gudh/ så ne
wij ingen skada göra vårora nästa til hans
Ljff/ eller honom emoot bryte: vihan hjel-
pe och försordra honom i all hans ljffsnödh.

Theet

The Siette.

Eu skalt icke göra hōdr.

Zwadh är ihet? Swar.

Wij skole fruchta och älsta Gudh/ så
at wij före ett reenligit och tucheeligit Lef-
werne/ både medh Ord och Gerningar/ och
at hvar och en älstar och åhrar sin ächta
Mala.

The Siunde.

Eu skalt icke stidla.

Zwadh är ihet? Swar.

Wij skole fruchta och älsta Gudh/ så
di wij vår Nåsta hans Penningar eller E-
godelar icke borrigaghe/ eller medh falska wa-
ror och handel til os komme: Vihan ther
til förhjelpe/ at hans godz och näring må
warda föröklat och bestärmat.

The Ottonde.

Eu skalt icke båra falskt Wite-
nesbörd emot din Nåsta.

Zwadh är ihet? Swar.

Wij skole fruchta och älsta Gudh/ så
at wij icke falskliga beliuge/ förråde/ baak-
ale vår Nåsta/ och komma honom ondē
rychte på/ vihan skola vsaka honom/ tala
gore om honom/ om wända all singh til
ihet besta.

Vij

The

Thet Njonne.

¶ Tu skalt icke hafwa lust til tins
Nästes Hwys.

Hwadþ är thet? Swar.

Wij stole fruchta och älsta Gudh/ så at
wij icke stå effter vår Nästes arff och egie/
eller Hwys/ och komma thet vnder os medh
något skeen såsom thet skedde medh Rätten/
vhan wij stole vara honom behelpelige/ at
han må sitt behålla och besittia.

Thet Njonne.

¶ Tu skalt icke begåra tins Nästes
Hustru/ hans Tienare eller Tienar-
rinne/ Dra/ Asna eller hwadþ ho-
nem tilhöre.

Hwadþ är thet? Swar.

Wij stole fruchta och älsta Gudh/ så
at wij icke drage/ locke eller tubbe ifrå vår
Nästa/ hans Hustru eller Tienstafolck/ ecc.
vhan heller hielpe til/ at the måghe bliswa
och göra hwadþ the åro plichtige.

Hwad säger nu Gudh om all thenna
Budhen. Thet säger han:

• Jagh Herren din Gudh är en
stark Hämpnare/ then som söker

§.

Fädernas misgerning in på Bar-
nen/ alt in til tridie och fierde ledh/
the som migh hata. Och gör barm-
hertigheet in til mång tusend/ på
hem som migh ålsta och hålla min
Bodh.

Hwadh är thet? Swar.

Gudh hotar at wilia straffa alla hem
som chenna Budhen öfwererådha: Therfö-
re skole wif fruchta för hans wrede/ så at
wif icke bryte emot hans Budh. Men si-
na Nådh och alt gott loswar han them al-
lom som chenna Budhen hålla. Therföre
skole wif och ålsta honom/ och gärna göra
effter hans Bodh,

II.

Huru man må Vingde
Fölelensfalleliga förehålla Troones
artiklar.

Then Första Articklen/
Om Skapelsen.

Jagh troor på Gudh Fadher
Alzmächtigan/ Himmelens och Jor-
dennes Skapare.

B ist

Hwad

Zwadl är thet? Swar.

Iagh troor at Gudh hafwer migh stas-
pat/ och all Creatur/ gifwir migh Kropp
och Siäl/ Ógon/ Hron/ och alla Leummar/
försusst och all sinne/ och at han thet ånnu
håller widh macht. Æher til-besörjer migh
rökliga och dageliga medh klådher och fö-
do/ Hws och Heem/ Hustru och Barn/
Boo och Behagh och alt thet iagh til-tim-
meligh näringh behöfwer: Bestämmar och
bewarar migh för slada och fahrligheet/ och
alt onde/ och thet alt off sine blocta Nådh
och Faderliga godheet/ vikan alla mina för-
skyllan eller wärdigheet: För hwiile alt
iagh plicheigh är/ honom tacka och lefwa/
lydigh wara och tiena. Theet är wisserli-
ga sane.

Then andra Articlen.

Om Återlösningen.

Och på Jesum Christum hans
eenda Son vår Herr. Hwiile-
ken afsladt är aff then helga Ande.
Födder aff Jungfru Maria. Pgu-
ter under Pontio Pilato. Kors-
fäster/ dödher och begräfsiren. Nes-
dherstigen til Helvetit. På tridie

Da-

Daghen upståndhen igen ifrå the
Döda. Upstigen til Himbla/ sitt
andes på Allmæchtigh Gudz Fa-
ders höghra hand. Tädhān igen
kommandes til at döma Lefwandes
och Dödha.

Gwad h är thet? Swar.

Tadh troor at Jesus Christus är sanner
Gudh/födder off Fadrenom i ewigheee/cheslis-
kes sanner Menniskia/ född off Jungrtw
Maria/ är min Herre/ hvilken migh för-
rappade och fördömdie Menniskia fötlossai/
förtvärftvar och wunnit hafwer/ ifrå alla
Synder / ifrå Dödhen och Diesvuls
våld/ icke medh Guld eller Silff: vihan
medh sin Helga och dyra Blodh/ och medh
sin oskyldiga Död och Pjno : på thet iag
stal vara hans eghen/ blifwa och lefwa vnu-
der honom i hans Råke. Och honom tie-
na i ewigh Råttfärdigheet/ meenlödshheet
och Saligheet/ såsom han off Dödha up-
stånden är/ lefwer och regnerar i Ewigheet.
Thez är wiherliga sanc.

Then tridie articklen.

Om Helgelsen.

Tagh troor på then Helga Anna.

Ena

Enahelga almenneliga Kyrckio/ the
heligas Samfund: syndernas för-
låtelse. Rödens opståndelse. Och
ewinnerligit Läff/ Amen.

Swadå är thet: Swar.

Jagh croor/ at iagh icke oss mitt eghie
förmusst eller Kroffe croo kan/ eller komma
til min Herra Jesum Christum: Utan
then Helge Ande hafwer migh kallade ge-
nom Evangelium/ vplyst migh medh sina
gåfvor/ helgat och behållet migh vihi een
räte Troo: Såsom han och heela Christenhe-
ten på Jordenne kallar/ församblar/ vplyser/
helgar/ och när Jesu Christo behåller/ och
bewarar i een räte Troo: Vihi hwilla
Christenhet han migh och allom crognom
dageliga förläter alla Synder. Och skal
på yttersta Dagen upväckia migh och alla
Döda/ och gifwa migh sampe medh alla
trogena i Christo ett ewige Läff. Thet är
wisseliga sanc.

III.

Hurut man må förehålla
vngt sold Herrans Bödn.
Fadher war som åst i Himblom.

hwad

Hwad h är thet? **Swar.**

Gudh wil här medh locka os/ at wjero
stole/ at han är vår rätta Fader/ och wj
hans rätte Barn/ på thet wj honom tröstes-
liga och medh all tilförschi bidia stole/ så-
som godh Barn sin ålstelige Fader. Och
beslutas här vthi siv Sycker eller Böner.

Then Första Bönen.

Helgat warde tift Namn.

Hwad h är thet? **Swar.**

Gudz Namn är i sigh siefste helige nog/
men wj bidie i thenna Bönn/ at thet och
når os skal helige warda.

Huru och når skeer thet? **Swar.**

När Gudz Ord reente och klare lärde
warder/ och wj thestlkes ther effier/ såsom
Gudz Barn ägnar/ Gudhsfru cheeligen lef-
we/ thet giss os käre Himmelste Fader.
Men hwilken annorlunda lärer och lefwer
han ohelgar ibland os Gudz Namn. Ver-
söre bewara os O Himmelste Fader.

Then Andra Bönen.

Eilkommne tift Rytte.

Hwad h är thet? **Swar.**

Gudz Rytte kommer wäl aff sigh siefste/
våra Bönn förvihan: Men wj bidic i
thenna Bönn/ at thet och ill os må komma.

huru

Huru och här fleer het? Swar.

När vår Himmelste Fadher gifwer os
sin helga Ande/ at wif genom hans Nådh/
säue troo til hans Helga Ord/ och före
ett helige Lefwerne här i verldenne och
dan til ewigh ejdh lefwe.

Then Tridie Bönen.

Stee din wilie såsom i Himmel-
len/ så ock på Jordenne.

Swadh är het? Swar.

Gudz gode och nådige wilie steer väl
vår böon förvihan/ men i chenna Böon bi-
die wif/ at han ock når os stee må.

Huru och här fleer het? Swar.

När Gudh förhindrar vår Kötliga wi-
lia/ och förtager all ond rådh och Diefwuls
anslagh/ hwillka icke tilstädla/ at wif helga
Gudz Namn/ och at hans Rike må til-
komma: Och at han styrcker och behåller
os fast i sin Ord och i Troone in tilåndan.
Het är hans gode och behagelige wilia.

Then Fierde Bönen.

Vårt dageliga Bröd giss os i dag.

Swadh är het? Swar.

Gudh gifwer och väl vahan våra Böda
dageligt Brödh/ allom Menniskiom: men
wif

wij bidie i thenna Böön/ at han wil låta os
förstå/ och medh Tackfåelse vndfa vårt das-
geliga Brödh.

Hvad h är Dagelighit Brödh?

Svar.

Alt thet som Kropsens uppehälle och nöd-
corste tilhörer/ såsom åta/ dricka/ kläder/
hws och heim/ åker/ bostap och bohagh/
godz och penningar/ from Hustru och
Barn/ fromt Tjenstafolck/ goda och trogna
öfwerheet/ gott Regemente/ godh tinnelig
waderleek/ frijh/ helbregda/ tucht och åra/
godha Wenner/ godha Grannar/ och meer
sådane.

Then Semite Bönen.

Och förlåt os våra skulder/ så-
som ock wij förlåte them os styldi-
ge åro.

Hvad h är thet? Svar.

Wij bidie i thessö Böön/ at vår Him-
melste Fadher icke wil see til våra Synder/
och för theras skuld förvägra os våra
Böön. Ty wij åre icke vård/ thet wj
ombidie/ hafwa thet icke heller förskyllat:
vihan at han ville os thet alisammans gif-
va vioss sine Nådh. Ty wij synda ganska
mycket dageliga/ och förgjene icke annat än
straff

straff. Så wille wj swere emoot/ föra
låta vthaff Hierat/ och gärna göra ihem
gott som ej emoot bryta.

Then Siette Bönen.

Och inledh oþ icke i Frestelsen.

Hwad h är ihet! Swar.

Gudh frestar ingen/ Wien wj bidie i
thenna Böön/ at Gudh wille beskydda och
bewara ej/ at Diesvulen/ Verlden och
vårt egit Röd icke skal bedraga och försö-
ra ej i wanstro/ och i andra svåra Synder
och laster. Och om wj cher medh försök-
te warda/ at wj doch på sidstonne winna
måge/ och behålla Segren.

Then Siunde Bönen.

Vthan fråls oþ ifrå ondo.

Hwad h är ihet? Swar.

Wj bidie i thenna Böön/ såsom vthi
een Summa/ at vår Himmelste Fadher oþ
förlässar vthaff ale onde/ både til Kropp
och Siäl/ godz/ heder och åhra/ etc. Och
på sidstonne når stunden är kommen/ gifwer
ej een godh åndalycht/ och nådeligha tager ej
vthaff thenna sorgadaal/ eil sig i Himmelten.

Ty titt är Riket/ och mächten/ och
herligheet i Ewighet/ Amen.

Hwad h är ihet? Swar.

At iagh skal vara wj uppå/ at sådana
Böner

Böner åro wårom Himmelste Fader tac-
nemlige / och ass honom hörda. Ty han
hafwer stelff budit os så bidia / och vihiloswae/
ge hon os höra wil. Amen/ Amen/ thet
är/ Ja/ Ja/ thet skal aliså skee.

IV.

Huru man må förehålla
vngdt Folck thet Helga Dop-
sens Sacramene.

Til thet Första.

Swadå är Döpelse : Swar.

Döpelien är icke blotta Wornallen/ v-
than är Wath förfateat i Gudz budh/ och
förbundet medh Gudz Ord.

Hvilket är thet samma Gudz Ord?

Swar.

Thet är Herre Christus säger
Matthei i thet ytersta : Går ut i
heela werldenne/ och lärer alla hed-
ningar / och döper them i Namn
Fadhers / och Sons / och thens
helge Andes.

Til thet Andra.

Swadå vrka hofwer Döpelsen medh sigh :

Swar,

Dö

Döpelsen hafwer medh sīgh/ och wāt
for Syndernas förlåtelse/ frälsar ifrån dō-
dhen och diefulen/ och gifwer ewinnerlig
salighees/ allom them som troo/ såsom Gudz
Ord och löfste lyda.

Hvilia åro the Gudz Ord och Löfste?
Swar.

Ther vår Herre Christus sāgher/
Marci i het ytersta: Then ther
troor och warden dōpt/ han skal
warda saligh/ men then ther icke
troor/ han skal warda fördömd.

Eil thet Tidie.

Huru kan Wain sådana mechtig sing åb
stadh komma? Swar.

Wain gör thet wißerliga icke/ vahan
Gudz Ord som är medh och når watne/
och troon som sådanna Gudz Ord i watne-
na troor/ och sīgh ther på förlåter: Zy v
han Gudz Ord är Wain icke annat än
Wain/ och är ingen Dödelse. Men medh
Gudz Ord är thet en döpelse/ thet är/ ett
nådefult Loffzens Wain/ och nyia Födel-
zens Bath i then Helga Ande/ såsom S.
Paulus säger eil Titum/ Cap 3.

Genom nyia Föddelsens Bath/ och
thens

Thens helge Andes Fornhelse / h̄wil-
len han öfver os ryteliga vthgutit
Hastver genom vår Frälsare JE-
sus Christum / på thet w̄k stole
Rättfärdige warda genom hans
Nådh / och bliswa Ursvingar til e-
winnerligit Lyff / effter hoppet.
Thet är swisserliga sant.

Til thet Fierde.

Hwad̄ betyder sådana Döpelse i Vatn
Swar.

Thet betyder / at then gamble Adam i os-
skal genom dageligh ånger och Båttringh
fördräckt warda / och död medh alla syn-
der och onda lustar. Och åter dageligho
vplomma och vystå igen en ny Menni-
skia then i Rättfärdigheet och reenheet e-
winnerliga för Gudhi lefwa skal.

Hvar står thet skrifvit?
Swar.

S. Påwelsäger til thet Romare i thet
vj. Capitel.

Wij åre begraffne medh Christo
genom Döpet i Döden / at såsom
Ehr.

Christus är uppväckt ifrå the döda
genom Fadrens härligheet/ så slo-
le och wq wandra i ett nytt lefwerne,

V.

Huru man må lära hingst
Folck rått förstå Himmelrikens
Myklars krafft/ och rått skrifsta
sigh för sinom Lärosader.

Hwad h är Skriftermål? Swar.
Skriftermål hafwer i sigh ew Scye-
ken: Att/ at man bekänner synderna. Then
andra/ at man vndfär Aflöshning eller syn-
dernas förläetelse aff Skriftefadren/ såsom
aff Gudi siefss/ och intet twiflar ther på/
vthan troor fulleliga/ at Synderna åro ther
igenom förläena in för Gudh i Himmelén.

Hwad h Synder skal man iå skriffa?
Swar.

För Gudh skal man gifwa sigh skyldigh
til alla Synder/ så wål til them wq icke
känna eller weea/ såsom wq gödre i Fadher
wår: Men för Skriftefadren skole wq be-
känna the synder allena/ som wq weea och för-
nimma i hirretat/ och ansechia samweet.

Hwille

Hvilka åro the? Swar.

See til mit ständ esseer Ego Gudz Budh/
Astu en Fadher/ Modher/ Dreng/ etc. Om
Whafwer warit olydigh/ otrogen/ försunne-
ligh/ wredsam/ otucheligh/ hådst: Om tu
hafwer gjorde någrom emoot/ med h ord eller
gerningar/ stulit/ lughit/ gjorde skada på nå-
ghot och förderwat.

Så giss migh så ett fort Sätt til
at skrifsta?

Så skal mi säya til Skrifstefadren:

Råre Herre! Jagh beder edher/ at j wil-
len höra min Skriftermål/ och tilsäya migh
Aflöning för Gudz skuld.

Astu en Tienste- Dreng eller Pyga/
Så Sagh:

Jagh arme syndare/ gifwer migh Gudhi
Hylldigh i alla Synder/ besynnerliga be-
känner iagh för edher/ at iagh är en Tienste-
dreng/ Tienstepygga/ etc. Men iagh tienar
(sy vårt) minom Hwabonde icke icoligha/
Ty ther och ther hafwer iagh icke gjorde/
hwad h migh war befalt aff Hwabonde eller
Modmoder/ iagh hafwer fördörnat hem/ och
komme i hem til at läta illa och bannas/
Iagh hafwer warit försummeligh/ och lättifree-
skada.

Iagh hafwer och warit ohöfwiß i ord
och

och gärningar/ trått och fäswat medh mi-
ta wederlykar/ etc. Thet tycker migh alts
sammans illa vara/ och beder nådh/ Jagh
wil gärna håtta migh.

En Hwÿbonde eller Maatmodher såne altså:

Besynnerliga bekänner iagh för edher/ at
iagh icke hafwer troligen vpfödt min Barn
och Dienstefolck/ icke hållit hem til Gudz
åhra; Jagh hafwer bannaz/ gifvit ond
Exempel medh Ord och gerningar. Jagh
hafwer gjorde mina Grannar skadha/
säde födryre/ sålt falska Wahrer. Och
hwadh han meer emoot Gudz Bodh/ och
flit stånd gjorde hafwer.

Ther och någhor icke befinner sig medh
sådana eller större Synder besväret wara/
så skal han få icke yttligare bekymbra sigh/
eller wjdare sökia och dichta sigh Synder/
Vihan sågh en eller ewå/ the tu weest/

Altså:

Besynnerliga bekänner iagh för edher/
at iagh en gång bannades/ Item/ En gång
hadhe ohövist Ord/ En gångh thet N. eller
the N. försummade. Och låt sedan bliswa.
Weest tu och platt ingen (het doch icke kan
vara möjlig) så såg och ingen besynnerlig/

Vthq

Vishan begår Allösning effier ihenne almenhet
veliga Skriffertmal/ som tu Gudhi gör för
Skriffesadren/ Således:

Agh fattigh och Syndigh Men-
Injstia/ som i synd både afslat och
föod är/ och jämnwäl sedan i alla mina
Lässzdagrar ett syndigt lefwerne fördt
hafwer/ bekänner nigh affalt mit hier-
ta in för tigh Allzwäldige Gudh/ min
käre Himmelste Fader/ at iagh icke haf-
wer elstat tigh öfwer all ting/ icke min
nästa såsom nigh sielff. Iagh hafwer
(thi warr) i margfalleliga måtto syn-
dat emoot tigh och din helga Budord/
både medh tanckar/ ord och gärningar/
och weet nigh fördenskul/ helfivetit och
ewinnerligh fördömelse wård vara/
om tu skulle så döma nigh som din
strånga Rättvisfa fräfwer/ och mina
synder förtient hafwa. Men nu haf-
wer tu käre Himmelste Fader vthlos-
wat/ at tu wil göra nådh och miskund
medh alla fattiga Syndare/ som sigh
omvenda wilia/ och medh en stadigh
Tro syn til tina obegripeligha Barm-
hertigheet/ medh them wil tu öfversee
Ihwadhs måtto the emoot tigh brutit

G q hafwa

hafira/ och aldrigh meer tilräkna them
theras Synder. Ther förlåter iagh
migh uppå armie syndare/ och beder
tigh trösteliga/ at tu efter samma titt
Löfste vårdigas vara migh mistund-
sam och nådeligh/ och förlåta migh al-
la mina Synder/ titt helga Namn
til prñß och åhra.

Barmhärtige Gudh och himmel-
iske Fader/ på hwilkens Barm-
härtigheet är ingen ånde/ tu som åst
toligh/ långmodigh och affstoora nä-
dhe/ förlåter them Bortferdigom alla
Missgärningar/ öfverträdelser och al-
la synder: vi hafwe (ty vår) syndat
medh våra Fäder/ vi hafwe misshåd-
lat/ warit ogudhachtige och förtörnat
tigh/ Tigh allena hafwe vi syndat/
och illa gjordt för tigh. Men tåck doch
icke på våra förra misgärningar/ för-
barma tigh öfwer öf snarliga/ En vit
are fast ålende wordne: Hielp os O
Gudh vår Frelsare för tins Namn
åra skuld/fråls os och förlåt os alla våra
synder/ Och förlän os tins helge Andes
nådh tilat bättre vårt lefverne/ och så
ena eviga Saligheet/ Genom din Son
Jesus Christum vår Frör'a/ Amen
Thy

Ther på skal Skriftestadren säja:
Gudh ware tigh nådeligh/ och schre-
ke din Troo/ Almen.

Och säja wissdare.

Troor tu ock/ at min Försläelse är Gudz
Försläelse i Swar.

Ja/ käre Herr'e.

Säger han åter:

Såsom tu Troor/ så skeer tigh.

Och iagh vthaff vårs Herr'es Je-
su Christi Besalning/ förläter tigh ti-
na Synder/ I Namn Faders/ och
Sons/ och thens H. Andes.

Thenna är Christi besalningh
som säger:

Och iagh skal gifwa tigh Him-
melrikes nyklar/ alt thet tu binder
på jordenne/ thet skal vara bundet
i Himmelen: Och alt thet tu löser
på jordenne/ thet skal vara löst i
Himmelen. Tager then Helga
Anda: hwilkom i förläten synder-
na: them förlåtas the/ och hwilkom
i behållen them/ them åro the be-
håldna. Matth. 16.v.19. Joh. 20.v.23

C in

Huru

SCANDINAVIAE LIBRARY
GÖTEBORG UNIVERSITY LIBRARY
V. I.

Hurut man må lära vinge Folk om Altarens Sacrament.

Hwadē är Altarens Sacrament?

Svar.

These är vårs Herres Jesu Christi sans-
na delamen och Blodh/ under Brödh och
Wijn/ eñ Christnom til at åta och dricka/
off Christo selsf sichtat och insatt.

Hwar står thet Skrifvit? Svar.

Så Skrifwa the helige Evangelister/
Mattheus/ Marcus/ Lucas och S. Paus-
lus.

Vår Herre Jesus Christus i then
Natten få han förrädder wardt/ ic.

Hwadē nyttia hafver thetta åtande och drie-
tande medh sigh? Svar.

These gifwa thenna erden tillkanna: För
edher vthgifvin och vthgutin til syn-
vernas förlåtelse.

Nemliga/ at of i thetta Sacramenter/
Syndernas förlåtelse/ Liff och Salighect
genom sådana Ord gifvin warda/ ty ther
Syndernas förlåtelse är/ ther är ock Liff
och Salighect.

Huru

Huru kan lekamligit åtande och drickande
göra sådana mechtigh tingh : Swar.

Åtande och drickande göra thet inhet / v-
han Orden som här stå: För eder vth-
gifvin och vthgutin / til Syndernas
förlåtelse. Hvilka Ord åro Huswuds-
stycket i thetta Sacramentet. Och hvil-
ken som Troo sätter til samma Ord / han
hafwer thet the innehålla och lydha / Ne-
liga / syndernas förlåtelse.

Hvilken vndfår thetta Sacramentet
värdeliga : Swar.

Fasta och lekamliga bereda sigh / är
wäl en vthmårtes Tuche / men then är råh-
liga världigh och wäl stickat / som Troo sät-
ter til thenna Orden: För edher vth-
gifvin och vthgutin til syndernas förlåtelse.
Men then som thenna Orden ic-
ke troor / vikan twiflar / han är owardigh
och ostickeligh / ty thetta Ordet (För edher)
kräfwer trogen Hierta.

Hwstaflan.

För Läremestare.

Så hafwer nu acht på idher / och på
allan

öllan hioden/ i hvilkom then Helge Ande
haswer ider sat til Biskopar/ at regera Gudz
Församling/ hvilka han haswer förwers-
wat medh sic Blodh. Act. 20. v. 28.

En Biskop skal vara ostraffeligh/ ene
Hustrus Man/ wakande/ nöchter/ sidugh/
Gästgifware/ lärachteigh/ ingen Drinckare/
icke bitter/ icke snijkens effter stem winning/
vthan mildeh/ icke Dråtesam/ icke Girugh:
then sic Hirs väl förestår/ then lydig Barn
haswer medh all åhrligheet/ icke nychristen.
a. Tim. 3. v. 2. 3. Then ther håller sig
vidh thet Ord/ som wist är och lära kan;
Eit. 1. v. 9.

För åhörare.

Länder på edra Lärare/ the eder Gudz
Ord sagdi haswa/ och efftersölier the-
ras troo. Hebr. 13. v. 7.

Så haswer Herren stickat/ at the som
förfunna Evangelium/ skola och haswa sin
nåring aff Evangelio. 1. Cor. 9. v. 14.

Then som vnderwissat warden medh or-
den/ han deele alt gode medh honom/ som
honom vnderwissar. Gal. 6. v. 6.

E The Präster som väl förestår/ skal man
hålla dubbelt heder vårda/ målt the som ar-
beta i Ordet och Lärdomen. Zy Skrifsteen
säger

säger: Tu skale icke binda Munnen til på
Ören som tröstar: Och en arbetsare är sin
löön vård. 1. Tim. 5. v. 17. 18.

Varer edra Lärare lydighet och följer
hem. Zy the waka öfwer edhra Siålar/
såsom the ther råkenkap göra stole; på thet
the måga ihet göra medh frögd/ och icke
medh suckan, Hebr. 13. v. 17.

För werldzlig Öfwerheet.

Zy het är ingen Öfwerheet vahan off
Gudi: then Öfwerheet som är/ hon är
stickat off Gudi. Thersöre heo sigh sätter
emoot Öfwerheeten/ han sätter sigh emoot
Gudz stickelse/ men the som sätta sigh ther
emoot/ the skola få en Doom öfwer sigh.
Zy the som wälde hafva/ åro icke them til
räddhaga som wäl göra/ vihan them som
illa göra. Wil tu icke fruchta Öfwerhea
ten/ så gör thet godt år/ så får tu pris off
honom. Zy han är Gudz Tienare tigh til
goda/ men gör tu thet onde år/ så må tu
rädas. Zy han bär icke swärdes förgäf
wes/ vihan han är Gudz Tienare/ en Hem
nare honom til straff sem illa gör. Rom.
13. v. 12. 3. 4.

För

För vndersåtare.

Hvar och en ware Öfwerheetenne/ som
hvalde hafwer vnderdånigh: Ty thet är
ingen öfwerheet vthan off Gudhi. Rom:
13. v. 1.

Varer vnderdånige alla Menniskligh
ordning för Herrans skuld/ chwadö thet är
Konungenom såsom then Öfwersta/ eller
Befalningzmännerna/ såsom the ther sände
åro off honom/ the onda til straff/ och the
goda til präss. 1. Pet. 2. v. 13. 14.

Gifwer Keisarenom thet Keisarenom
tilhörer/ och Gudhi thet Gudhi tilhörer.
Matth. 22. v. 21.

Så förmnar iagh nu/ at man för all
ting hafwer Böner/ åkallan/ förböner och
tacksjelse för alla Menniskior/ och för Ko-
nungar/ och för alla Öfwerheet: På thet
wih möghe lefwa vihi icc religie och stilla
lefwerne i all gudachtigheit och åhrligheet.
1. Tim. 2. v. 1. 2.

Förmnar them/ at the åro Förstarna
och öfwerheeten vnderdånige och lydige/
Tit. 3. v. 1.

För gifsta Män.

I Män ålster edra Hustrur såsom och
Christus ålstade Församlingen/ och hafwer
vth-

vihgiswic sig hielff för henne/ på thet hat
henne helga skulle. Så skola Männerna
ålsta sina Hustrur/ såsom sina egna Krop-
par. Then sina Hustru ålstar/ han ålstar
sig hielff/ ty ingen haatar sitt eghit Röte/
vihan föder och fordrar thet/ såsom Her-
ren Församblingena. Eph. 5. v. 25.

I Män/ beor når edra Hustrur medh
förrusse/ och gifwer thet qwinliga Kärl-
let/ såsom thet ther fragast är/ sina åhra/
såsom och medarsfingom til Elijsszens Näch.
1. Pet. 3. v. 7.

I Män ålster edra Hustrur och warer
icke bitre emot them. Col. 3. v. 19.

För giffna Quinno.

Hustrona ware sina Män vnderdåni-
ge/ såsom Sara var lydigh Abrahe/ och
kallade honom Herran/ hvilken Döttrar i
wordne åren/ om i väi gören/ och icke å-
ren så förfärade. 1. Pet. 3. v. 1. 6.

Hustrona ware sinom Männom vndera
dåtige såsom Herravom: ty Mannen är
Hustrones Huswudh. Såsom nu Försam-
blingen är vunderdånigh Christo: Så skole
och Hustrona vihi all tingh wara sinom
Männom vnderdåtige. Eph. 5. v. 22. 23.

Dm

Och ein wilie skal einom Manne vndergifwin vara/ och han skal vara ein Hera ra. Gen. 3. v. 16.

För Föräldrar.

Fåder/ reeter icke edor Barn eil wre-de/ vihan vpsödher them medh euchi och Herrans förmaning. Eph. 6. v. 4.

Men hvilken som förargar en aff ches-ja ringaste som croo på migh/ honom wore bättre/ at en qwarnsteen wore bunden widh hans hals/ och han sänktes i haffsens diup. Matth. 18. v. 6.

Han vprättade ett witnessbörd i Jacob/ och gaff en Logh i Israel/ then han bödh wårom Fädom lära theras Barn. Att wih icke skulle fördölat theras Barnom/ som efter komma skulle/ vihan förkunna Herrans Loft/ och hans Macht och vnder/ som han gjorde hafwer. Psal. 78. v. 5. 6

För Barn.

Barn/ warer hörige edrom Föräldrom Di Herranom/ ty thet är rättvisst: He-dra ein Fadher och Modher/ hvilket är thet första Bodh/ som löftie hafwer medh sigh/ på thet eigh skal väl gå/ och skale bli-swa Länglfwat på Jordenne. Eph. 6. v. 1. 2. 3

I Barn/ warer edra föraldrar lydige
i allting: Ty ihet teckes väl Herranom.
Col. 3. v. 20.

I vnge/ warer them gamblom under-
dålige. Warer alle inhördes hvar an-
nan underdålige/ och håller eder hårdt vidh
ödmijkheeten; ty Gudh står emot the hög-
ferdiga/ men the ödmjuka gifwer han Nåd.
Så ödmjuk er nu under Gudz mechtiga
Handh/ på thet han eder upphöjer i sinom
ihoh. 1. Pet. 5. v. 5. 6.

För Hwshönder och Matmödrar.

I Herrar/ hwad h loka och rätt är/ thet
bewijser tienaromen/ wetandes: Ut i
hafwen och en Hetta i Himmelnen. Col.
3. v. ult.

I Herrar/ görer ock thet samma emot
hem/ och öfvergifwer erugh/ wetandes/ at
eder Herre är i Himmelnen/ och för honom
är intet anseende til Personen. Eph. 6. v. 9

Tu skale icke gera tinom nästa orätt/ eller
röfwa honom. Tin dagakars löön skal icke
blifwa när eigh in eil märgonen. Lev. 19.
v. 13.

Tu skale icke förhålla lönen för then som
orsluigh och fæltigh är/ etc. Dihan skal
gifwas

gifwa honom samma dagen sin löön/ att
Solen ther medh icke nedergår; Deut: 24.
v. 14. 15.

För Tjenstefolck.

Tjenare/ varer hörighe edrom lefamli-
gom Herrom/ medh råddhega och båf-
wan vthi edhor hertans eenfaldigheet/ så-
som Christo/ icke tienandes allena för ögos-
nen/ såsom Menniskiom til wilia/ vihan så-
som Christi Tjenare/ görandes thei Gudh
wil/ vthaff Hiertat medh wålwiligheet. Lå-
ter eder tyckia/ at i tieneu Herronom och
icke Menniskiom/ wetandes hwadå gode
hwar och en gori thet skal han igen få off
Herronom/ ehwdå han är/ Tjenare eller
Frü. Eph. 6. v. 5. 6. 7. 8.

Tjenare/ varer vnderdänige idrom
Herrom medh fruchtan; icke allenast them
godom och sachmodigom/ vihan och them
genverdigom. 1. Pet. 2. v. 18.

För ånckior.

Hen som en rått Ånckia och eensam är-
hon sätter sitt hepp til Gudh/ och blis-
ser alehdå i Böner och åkallan Natt och
Dagh. Men hen som lefwer i wällust/
hon/ är lefwandes döb. 1. Tim. 5. v. 5. 6.

Them

Them ogiftem och Äncion sätter iagh;
gott är them om the bliswa såsom och iag.
Men kunna the icke hålla sig/ så giffie sig;
Ty thet är bättre giffen sig än brinna. 1.
Cor. 7. v. 8. 9.

The gamla Qwinnor theslikes/ att the
ställa sig säsom heligom höswes/ icke för-
tästerstor/ icke drickerstor/ goda lärerstor.
At the vnga Qwinnor lära tuche off them/
äfsta sina Män/ hafwa sijn Barn fär. Tit.
2. v. 3. 4.

För Menige Man.

Net thet i wilie Mennistiora skola göra
edher/ thet görer i eck them/ ty thetta
är Lagen och Propheterna. Matth. 7. v. 12.

Äfsta ein nästa säsom tigh sielss. 3
thet Ordet är Lagenförfatet. Rom. 13. v. 9

Så förmnar iagh nu/ at man för all
tingh hafver Böner/ åkallan/ förböner och
tacksjälse för alla Mennistior. 1. Tim. 2.

v. 1. 2.

Kärleken ware vihan strymtan: hater
thet onda / bliswandes midh thet gote år.
Warer hvar medh annan wenlige vihi bro-
derligh kärlek: Then ene förekommne them
andra medh inbyrdes heder. Rom. 12. v.
9. 10.

III. Spørsmål=

len.

1. Ästu en Christen? Svar.

Ja/ Ty iagh är Döpte eller Christnadh
vhi Gudz Faders / Sons / och ihens H.
Andes Namn/ och håller rätteligen Chris-
tum för min frälsare och återlösare.

2. Hvar vhi består tå vår Christendom
och Salighect? Svar.

Den består dher vhi: Att wij haftwe
en rätte kundskap och troo om Gudh hans
väsende och wilja/ och föra ett Christelig
och Gudeligt lefverne / het är: att wij
känna Gudh och mandra esser hans Bud.
Joh. 17. v. 3. och Joh. 13. v. 17.

3. Hvar viaff funna wj theita lär? S.
Vthaff Catechismo.

4. Hwad h är Catechismus? Svar.
Catechismus är en Summa aff then
Christeliga Lära/ vhdrgen aff then H.
Skrifft/ författad vhi the korta hufwuds-
lyken/ ge iom Spørsmål och Svar.

Huru

5. Huru många Hufwudstycken åhro vithi
Catechismo? Swar.

Sex: i. Ego Gudz Bodh.

ii. Troon.

iii. Bönen / Fader vår.

iv. Döpelsens Sacramente.

v. Schrifft och Afflösning.

vi. Altarens Sacramente.

Somlige hålla före / at the åhro allenast fåni
Hufwudstycken vithi Catechismo. Och föra
Schrifft och afflösningen deels til Tjo Gudz
Bodh / nemligen Binde Nykelen; deels til
Troon / nemligen Lösenykelen. The andra Bod-
her föras til Fader vår: Hwustafian til Tjo
Gudz Bodh.

I. Om Gudz Lagh/ eller Ego Gudz Bodh

i. Hwarför begynner man aff Lagen? S.
Herföre/ at wñ måste först känna syn-
den aff Lagen/ så framte Evangelium i os
stal någon fruchte stappa.

2. Hvilken hafwer gifvit os Lagen? S.
Gudh siefst genom Mosen på Sinai
Berg. Exod. 20.

3. Hwad är Lagen eller Tjo Gudz Bodh?
Swar.

Gudz Lagh är Gudz Erriga Rättigh-
sos/ och Stränge willies förklaring/ huru

D

wñ

wij of stole ställa / medh tankar / ord och
gerningar / emot Gudh och vår nästa.

4. Huru Sacerdotes Tijo Gudz Bodh! Et
Vibi twå Taflor: i den Förre åhro
Try Bodh / och che fräswia kärleken til
Gudh. I then Andra åro Siu Bodh/
och che fräswia kärleken til vår nästa.

5. Hwad är tå Summan aff Lagen? S.
Du skal älsta Herren ein Gudh aff ale
ett Hierca / aff all etn Siäl / aff all etn
hugh / och aff alla etna kraffter: och etn
Nästa sssom eigh Sielss. Deut. 6. v. 5.
Lev. 19. v. 18. Matth. 22. v. 37. 39.

6. Van någon Mennistia blifwa Salig ges
nom Lägsens gerningar? S.
Men/ Zy ingen Mennistia kan göra lagen
til sykest. Rom. 3. v. 20. & 8. v. 3.

7. Hvar til är tå Lagen nyvig? S.
Lagen lärer of 1. Hwad wij stole göra
och läta. 2. Ut fåenna våra Synder. 3. åt
fly til Christum Lägsens fulbordare. Esa.
8. v. 20. Rom: 3. v. 20. Gal: 3. v. 24.

8. Huruledes fåinne wij Synden aff Lagen?
Svar.

Gåledes: Når wij låse och betrachte
Tjo Gudz Bodh / och betrachte cher hoes
våre lefwerne: så besinne wij huru wij haft
me syndae / nu emot chec ena / nu emot
chec andra Bodet. (Vibi en Spegel seer
man

man fläckerne i ansikteet vbi Gudz Lagt
Stålenes feel och fläcker. Conf: Jac: 1.
v. 23.)

9. Hvilken är orsaken til Synden? S.

Dieswulen och Mennistian: Th
Ormen/ thet är. Dieswulen bedrog Eva
att åta aff thet förbudna Tråd/ och Eva
kom sin Man Adam til att göra thet sam
ma/ och altså är Synden kommen i werlden
genom Dieswulens affwund/ och genom ena
Mennistio/ Gen: 3. v. 1-5. Sap: 2. v.
24. 25. Rom: 5. v. 12.

10. Huru mångfaldig är Synden? S.

Synden är mångehanda/ men i synner
hect skiffras hon vbi Arfsynd och werklynd.
Arfssynd är then medfödde onda begårel
sen och förderswade naturen/ som wih födas
vbi. Werklynd är alt thet Mennistian
aff och igenom sin onde begårelse wärkeli
gen tänker/ talar och gör emot Gudz lag.
Gen: 8. v. 21. Psal: 51. v. 7. Mat: 15. v. 3-19.

11. Hwad förbinder Gudh vbi hwarz och
ett budh/ och hwad bryder eller fordrar han? S.

Vbi thet Första Bodee.

1. Förbinder han medh thet ordet; in
ga andra Gudar.

1. Alle grossi affguderh/ såsom når Eit
glarna: the afflompnade Helgon: Stiernors
Tråd/ etc. dyrkas/ åhras och tilvidias. a

2. Alle föreläste affgudhets / när Gudh
icke dyrkas medh sina egenstaper / som han i sitt
ord sigo uppenbarat hafwer / b. eller när åhre
och myndigheet / Rikedom och Egodelar våt-
lust och goda dagar / etc. elskas mehra än Gudh
eller Gudz befälningar. c.

a. Exod: 20. v. 4. 5. b. 1. Joh: 2. v.
22. 23. c. Psal: 62. v. 11. & 146. v. 3. 4.
Phil: 3. v. 18. 19.

II. Biuder Gudh at wij 1. fruchta honom
a. 2. elsta honom öfwer all ting. b. 3. sättia all
troo och lüt til honom. c.

a. Deut: 10. v. 12. seqq. b. Deut: 6.
v. 4. 5. c. 2. Chor: 14. v. 11. Prov: 3. v. 5.

Vhi ihet Andra Bodet.

1. Förbiuder Gudh / at wij widh hans
Helga Namn 1. icke skola bannas eller het
namnet lättisinneligen nämpna. a. 2. icke Svär-
sa eller göra meen ecd/ b. 3. bruks truldoms
c. 4. liuga. d. 5. bedraga. e.

a. Lev: 24. v. 16. b. Lev: 19. v. 12.
Matth: 5. v. 33. c. Exod: 22. v. 18. Deut:
18. v. 9. 10. II. d. Jer: 14. v. 14. e. Mat:
23. v. 15.

II. Biuder han / at wij skola 1. het i all
nöd åkalla a. 2. vihi het bldia/ b. 3. tacka vihi
hierat/ c. 4. loswa medh munnen och uppen-
barliga. d.

a. Psal: 50. v. 15. b. Luc: 11. v. 9. 10.
c. Psal: 50. v. 14. d. Psal: 34. v. 12. 3. 4. &c.

Vhi

Vthi thet Tridie Bodel.

III. I. Förbiuder Gudh i gemeen huilodagsens ohelgande/a. och i synnerheet 1. Gudz ordz föracht. b. 2. the z. Sacramentsens förmelse. c. 3. olydna och förgälgelse emot Lärare, d.

v. a. Exod: 20. v. 8-11. b. 2. Tim: 3. 1-5.

c. 1. Cor: 11. v. 20. 21. d. Hof: 4. v. 4.

II. Blunder han i gemeen Sabbatsens helsgande/a. i Synnerheet at wij Gudz ord 1. hålla helige/b. 2. gerna höra c. och 3. lärerhet. d.

a. Deut: 5. v. 12-15. b. Syr: 4. v. 15.

c. Luc: 11. v. 28. d. Deut: 31. v. 12. 13.

Luc: 8. v. 15.

Vthi thet Fierde Bodel.

I. Tages i acht hwadö som förståas under the ord/ Fader och Moder/ nemiligen 1. Lärare a. 2. öfwerheetz personer. b. 3. Växtrlige förfäldrar/c. 3. förfäder/ d. 5. Foster- och Styf-fäder/ e. 6. Förmyndare/ f. 7. Maarfäder och matmödrar/ g. 8. gamble och älterstegne, h.

a. 2. Reg: 13. v. 14. b. Gen: 41. v. 43.

c. Heb: 12. v. 9. d. Luc: 11. v. 47. 48.

e. Luc: 2. v. 48. f. Gal: 4. v. 2. g. 2. Reg.

5. v. 13. h. i. Tim: 5. v. 1. 2.

II. Förbiuder Gudh i thetta Bodel att wij thesse wäre ofwanbenembde förfäldrar medh ord/ åthåswor eller mchh sielfwa gerningen icke förachte eller förtörne. prov. 30. v. 17.

III. Blunder han/ at wij skole 1. hålla
Din, them

them i wyrding / a. 2. tiena them / b. 3. lyda
them c. 4. elsta, them / d. och 5. hafwa them
för ögon e.

a. Mal: 1. v. 6. b. Luc: 2. v. 51. c. Col:
3. v. 20. d. Syr: 3. v. 16. e. Syr: 3. v. 9.
seqq. & 7. v. 29. 30.

Bethi thei Fåmpte Bodet.

I. Förbiuder Gudh dräp/ icke lagligit/
när öfwerhetz personer straffa missgärningz men-
tiskor. a. Vihān olaqligit/ hwilket skeer 1.
medh haat/ wrede/ nijt etc. b. 2. medh vhwertes
öffrige åthåfwor. c. 3. medh Tungan/. d. och 4.
med sieifwa gerningen/ och thet på mångehan-
da sätt. e.

a. Gen: 9. v. 6. b. 1. Joh: 3. v. 15. c.
Matth: 5. v. 22. Phil: 2. v. 24. d. Jer:
18. v. 18. Matth: 5. v. 22. e. Prov: 12. v.
12. Sap: 2. v. 10. seqq. Rom: 3. v. 15.

II. Biuder han/ at wij vårt nästa i hans
Lüffznödh stola. 1. hielpa genom barmhertighez
wärck a. sampt wanligheet i Ord och åthåfwor
b. 2. förfordra c. antingen genom förbörner/ d.
eller förswar/ e. eller förmänningar. f.

a. Luc: 6. v. 36. b. Col: 3. v. 12. c.
Phil: 2. v. 4. d. 1. Tim: 2. v. 1. e. Syr:
22. v. 29. 31. f. Prov: 27. v. 5. 6.

Bethi thet Siette Bodet.

I. Förbiuder Gudh 1. otuchtige tandar. a.
2. otuchtige ord b. 3. otuchtige åthåfwor c. och
4. otuchtige gärningar d.

a. Matth: 5. v. 28. b. Eph: 4. v. 29.

c. "Syr.

a. Syr: 26. v. 12. 13. d: i. Thes: 4. v. 3.

ii. Biunder han oss/ föra i. ett reenligit
lefwerne/ a. 2. et tuchigt lefwerne/ medh ord/
b. och gerningar/ c. och i synnerheet 3. at hwar
och en sin ecta mala elstar/ d. och åhrar, e.

a. Syr: 23. v. 4. 5. 6. b. Phil: 4. v. 8.

c. Syr: 9. v. 3. d. Eph: 5. v. 28. e. Eph.

v. v. 33.

Bchi. thet Silunde Bodet.

i. Förbiunder Gudh/ i. i gemeen all tiuff-
nat/ både heemlig och vppenbarlig a. 2. i syns-
nerheet at borttaga vår nästes penningar eller
ågodelar/ b. eller 3. them medh falska waror
och handel/ medh wbbande/ loctande/ etc. ut of
komma. c.

a. i. Cor: 6. v. 10. b. 2. Reg: 5. v. 22.

c. Syr: 17. v. 1. seqq: i. Thes: 4. v. 6.

ii. Biunder han/ i. At wñ vår näste
hielpe aff vår förmögenheet/ a. 2. förfordra
honom medh rädh och dädh/ at hans näringh
må warda förfat/ b. och 3. bestärna och för-
swara honom. c.

a. Tob: 4. v. 7. seqq: b. Phil: 2. v. 4.

c. Esa: 1. 17.

Bchi. thet Ottonde Bodet.

i. Förbiunder Gudh/ i. vår nästa att be-
linga/ a. 2. förräda/ b. 3. baaktala/ c. eller 4.
komma honom onde rychte vppå/ d.

a. Prov: 19. v. 9. b. Prov: 25. v. 9.

c. Jac: 4. v. 11. d. Syr: 5. v. 16. 17.

ii. Bill

ii. Bindet han/ off i. ursäkta vår nästa/ a.
2. cala godt om honom/ b. 3. vända all ting til
het bästa/ c.

a. Prov: 31. v. 8. 9. b. Syr: 6. v. 5. &
44. v. 1. c. Syr: 19. v. 7. 17.

Vthi thet Nijonde Bodee.

i. Förbiunder Gudh all ond värtlig bes
gårelse i gemeen/ och i synnerheet all åträ til
vår nästes egendom i löst och fast het som icke
lüff hafwer/ at thet icke må komma vnder os/
&c. i. Reg. 21. v. 1. seq. Elsa. 5. v. 8. &
10. v. 1. 2.

ii. Bindet han/ at wij skole wara vår näste
behelppelige/ etc. i. Joh. 3. v. 17. 18.

Vthi thet Tjonde Bodee.

i. Förbindet Gudh all ond medfödd och ins
wertes begårelse i gemeen/ och i synnerheet all
åträ til vår nästes egendom som lüff hafwer/
Matth. 5. v. 28. Exod. 23. v. 4. 5.

ii. Bindet han/ att wij skole hielpa til att
the måge blifwa/ etc. Deut. 22. v. 1. seq. Tit: 2.
v. 6. 9.

12. Huru will Gudh handla håde
medh them som hans Bodh öfwerträda/
såsom och medh them som hans Bodh håls
la? Swar.

The olydige wil han straffa; och the ly
dige wälsgna/ som han siefss säger; jagh
HERREN din Gudh/ &c. Exod. 20. v. 5. 6.

13. Hwad h medel funne wij i synner
heet

heet bruka/ at wj måge lefwa i en san
Gudfruchtigheer/ och taga oss til wara/ at wj
icke synda emot Gudz Bodz? S.

Desse syra; 1. At wj flitige låsa eller
höra/ såsom och bestrachta Gudz Ord. a. 2.
At wj flitige bidia Gudh/ at han icke tager
sin hand ifrån osz/ b. 3. at wj räjd och oss-
ta förnya det uppsåt och goda löfste/ som
wj Gudh i Döpelsen gjorde hafwe/ c. och
4. at wj dageliga ösxa osz i Strjd emot
Synden. d.

a. Luc: II. v. 28. Col: 2. v. 16. b. Psal.
30. v. 7. 8. 9. & 51. v. 12. 13. 1. Cor: 10.
v. 11. 12. c. Num: 30. v. 3. Rom: 6. v.
4. II. Hebr: 10. v. 16. 29. d. Rom: 6. v.
12. 23. & 7. v. 21. 25.

II. Om Troon.

I. Hvarföre föllier Troon strax efter Gas-
gen? Swar.

Såsom Lagen lärer osz at känna Syn-
den/ så lärer osz Evangelium/ huru wj skole
blifwa frelste ifrån Synden/ Rom. I. v.
16. & 3. v. 20. Hvilket Evangelium för-
fattas merendels vthi Trones Artiklar.

2. Huru många åro Trones Artiklar? S.

Ähet åro Tree Huswud Artiklar; then
Första om Gudh Fader och Skapelsen;
Then

Then Andra/ om Gudz Son/ och Her-
lösningen: Then Tridie om then h. Ans-
da och Helgelsen.

3. Hwad förehållas of vthi desso tree Artik
Elar? S

Vthi then Första Artikelen förehållas of
1. Gudh-Faders välgerningar/ som åro
1. Skapelsen/ jagh troor at Gudh-hafwer
migh/ etc. a. 2. vphåldningen; att han
shet ånnu håller wid wache/ b. 3. Försör-
ningen; dher til besörjer/ etc. c. och 4.
Bestyrning; bestårmar/ etc. d.

a. Job: 10. v. 8. b. Act. 17. v. 27. 28.
c. Mat: 6. v. 25. seqq: d. Psal: 5. v. 11. 12.

II. Orsaken til dessa välgärningar
nemligen Gudz Nådh: och alt shetta
off sin blotta nådh etc. Duut: 33. v. 2. 1.
Joh. 4. v. 10.

III. Wår tacksamhet för dessa välgärningar/ at wih honom dherföre 1. Tacka/
a. 2. lofwa/ b. 3. lydige åro/ c. och 4.
tieno medh tillbörlihg/ och stålihg Gudz-
eienst. d.

a. Psal: 107. v. 3. b. Psal: 92. v. 23.
c. Psal: 81. v. 14. d. Rom. 12. v. 1.

Vthi dhen Andra Artikelen förehållas
ef 1. Om Christi Person/ at han är en
Sans

Sanner Gudh och en Sanner Menniskia/ tagh croor/ etc. Rom. 1. v. 3. & 9.
v. 5.

ii. Om Christi Embete/ at han hafwer of 1. förlöhat ifrån alla Synder, a.
2. förvärtswat och wunnit of ifrån döden/
etc. b.

a. 1. Joh. 1. v. 7. b. Act. 20. v. 28.

iii. Til hwad enda Christus of återlös häfwer: nemligen/ 1. at wñ stole wara hans egna a. 2. blifwa och lefwa under honom/
etc. b. och 3. ríena honom i Ewig råtferdigheet/ etc. c.

a. Joh: 17. v. 24. b. Rom: 14. v. 17. 18.
c. 2. Cor: 5. v. 15.

Vehi then Tridie Articlelet förhållles of
i. Om then Helge Andes Person/ at han är en Sanner Gudh/ ty wñ croo på honom; såsom wñ croo på Fadren och Sonen/ vthi hwilkens nampn wñ också döpas/ såsom vthi Fadrens och Sonens nampn/
Matt: 28. v. 19.

ii. Om then Helge Andes Embete och välgerningar: Såsom åro 1. Att then Helge Ande/ ena Christeliga Kyrkio i verlden fallar/ a. församblar/ b. Helgar/
c. och i en rätt croo bewarar/ d. 2. at han

för,

förläter allom erognom theras Synder/ e.
3. at han skal upwålia them ifrån the döda.
(Domaren är Christus/ men igenom then
Helge Andes krasse skole wih uppståå/ f. off
hvilken all ting i första Skapelsen singe sin
kraske) och 4. gifwa allom erognom i Chris-
sto ett ewige lifff. h.

a. Matth: 16. v. 18. b. Rom: 10. v.
14. 21. c. 1. Cor: 6. v. 11. d. 2. Tim: 1.
v. 12. 14. e. Tit: 3. v. 4. 5. f. Ezech: 37.
v. 1. 14. g. Gen: 1. v. 2. h. Luc. 12. v. 32.
Conf; de f. & h. Parag: 1. & 2. seqq:

År märkiandes 1. At then Helge Unde
olt theta wårter vthwertes/ genom pre-
diko Embezens tienst i ordet och Sacra-
menten. a. och invertes vhi Mennis-
siones hierta och sinne; b. hwarvhaff föl-
lier här på jordenne the Heligas Sam-
fund/ (thee är/ the Heligas gemeenkap i
eroon/ och alla andelige gåswor/ såsom och
alla Christeliga dygders öfning) c.

a. Act: 2. v. 4. 37. b. Psal: 51. v. 12.
c. Ephes: 4. v. 1. 6. Phil: 2. v. 1. 4.

2. At thessa stora Gudz then Helga Tre-
faldigheetz vthwertes gerningar/ som åhro
Skapelsen/ Återlösningen och Helgelsen/
Kom-

Komma alla Tree Personer til/ doch estet
en wiſ gudommelig ordning. Psal: 33. v. 6.
2. Cor: 5. v. 19. &c.

3. At tree åro orsakerne til vår rättfer-
digheet och Ewiga Saligheet; nemligent
1. Gudz Nådh och Barmhertigheet a. 2. Chri-
ſti förtienſt och förskyllan/ b. och 3. croon
som wederteager och sīgh tillägnar Gudz
nådh och Christi förtienſt. c.

a. b. c. Joh: 3. v. 16. Rom: 3. v. 24.
25. &c.

4. Hwad nycta hafwer wiſ dher aff att
wiſ lära theſſa Troos Artiklar : S.

En ganſta ſtoor nycta hafwe wiſ dher
aff; nemligent Förſt at wiſ lära känna Gud
1. til ſin warehe/ at Gudh ſom är en vthi
warelſen är ock Tree til Personerna. 2. til ſi-
na Egenſkaper/ at han är Allmächtig/
ſom alle hafwer ſkapat aff inet/ etc. Rätt-
ſerdig/ at förr än han ville Synden ſkul-
le blifwa oſtraffat/ lät han ſin Egen Son
beſala och vingålla: Barmhertig/ at han
willе vthgifwa ſin Enda Son för oſ/ etc.
3. til ſina välgerningar/ vthi then I, II,
och III. Artikelen.

Sedan hafwa wiſ aff wäre Troos Ur-
eiklar Troft vthi all Bedröfwelſe. Såſom
I. vthi Lekammelig bedröfwelſe; i Siuk-
dörf

dom/ Fælsgdom/ förryck/ liffzfarligheee/ etc. Före wñ osz tå til sinnes/ at Gudh hafwer osz skapat/ häller osz widh mache/ försörter och bestärmar osz/ etc. så funne wñ osz ock dher om försäkra/ at han wisserligen war der osz hielpandes vthur all vår nödh/ a. 2. vthi Andelig Bedröfswelse/ i ångest/ försträckelse/ samwetz qwaal öfwer våra synader; wñ frucha för Gudz wrede/ Lagsens förbannelse/ helwicit och chen ewiga döden; komme wñ tå ihugh at Christus medh sin dyra blodh och ostyldige pñjno och dödh hafwer osz förlossat/ etc. så haswe wñ tå en rijk Tröst/ och ett osörsträcke modh/ b. item begynna wñ frucha för chen lekammelige döden/ at wñ stole skillias ifrån våre kåte/ som effterlämnas/ eller dhe ifrån osz; wñ stole warda til mull och aña/ etc. Så är tå vår Tröst at wñ stole vpstå igen; så våre igen i chen Ewiga frögden och dher glädias Ewinnerliga. c. forteligen: Gudh är vår Fader/ d. Christus är vår Broder/ e. chen Helge Ande är vår Hugsualare och försvarare. f.

a. Psal: 91. v. 14. 15. 16. Rom. 8. v. 31.
39. b. Rom: 8. v. 33. 34. c. Joh: 6. v.
40. d. Matth: 6. v. 32. e. Psal: 22. v.

23. Heb: 2. v. 12. f. Joh: 15. v. 26. Rom:
8. v. 34. l. Joh: 2. v. 1.

III. Om Bönen.

1. **H**ui föllier nu om Bönen? S
När wñ åro rätsferdige wordne genom
erona/ så kunne wñ än då lätteligen falla av
dheesföre åt thet högeligen aff nøden/ at wñ
altdid bidia b. thet och Christus lärde sna
lärjungar. c.

a. Prov: 24. v. 17. b. Matth: 26. v.

41. c. Matth: 6. v. 9.

2. **Z**wadh är Bidia? S.

Theet är hålla ett ödmjukt och boosferdige
samtaal medh Gudh om alla nødeorftighes-
ter. Gen. 18. v. 27. 30. 31. Jer: 33. v. 3.

3. **Z**wilken hafwer befalt os år bidia? S

Gudh sielss: Psal. 50. 15. åkalla migh
i nøddenie/ ecc.

4. **E**rr thet då synd intet flitigt bidia Gud! S:

Ja/ en stor Synd/ ty Gudh hafwer
befalt os idfeligen bida/ therfore then som
theet försummat han synder emot Gudz be-
faling/ såsom then thet hoor eller dråp
bedrifwer.

5. **H**uru stole wñ bidia at wñ måge blif-
wa böönhörde! S

Wñ stole bidia/ 1. i Christi Nomyn/ a.
2. i een stadig erco/ b. och 3. aff ett boos-
ferdige

ferdigte hertea. c. 4. thet lekmilighå medh
willor. d.

a. Joh: 16. v. 23. Hebr: 4. v. 16. b.
Matth: 21. v. 22. Jac: 1. v. 6. 7. 8. c.
Joh: 9. v. 31. Psal: 66. 18. d. 2. Sam: 15,
v. 25. 26. Matth: 8. v. 2.

6. Huru kommer thet at en offia beder
på theta sättet, och blifwer än så icke
strax böönhörd? s.

Om wñ på theta sättet bidia/ warde
Gudh of wisserligen höratdes/ doch ejden
och sättet enär och huru han of hielpa skal
heemstalle wñ honom/ a. och thet han
medh hielpen drojer/ bepröfwar han ther
medh wäre tolmodh/ b. och gifwer of
doch antingen thet wiñ bidie eller thet of
nyttigare är. c.

a. Psal. 37. v. 5. Joh. 2. v. 4. b. Luc. 21.
v. 19. Rom. 5. v. 2. 5. c. Matth. 20. v. 22.
Psal. 65. v. 23.

7. Hwilken bööd åt thet förmestste i
bland alla böner? s.

Bönen Fader vår/ hwilken vår Her-
re Jesus Christus Sielff hafwer samman-
sæt/ och besale sina Lärjungar att bidia/
Matth. 6. v. 9. Luc. 11. v. 2.

8. Huru

Dog. Hven fördelas Herrans Böön? S.

Vibi tree delar/ nemligen 1. ingången/ 2. Sielvive Bönepunkterne/(hvilke åro sju/ the tree första böner/ som kallas albidelse böner/ och the tre sidste som kallas affhidielse böner/ handla om andelige nödeorffier, then fierdes om lefamliga) och 3. Beslutet.

9. Hwad hafive vi til at besinna och betrackta vhi hvartera aff dhesse 3 delar/ som åro ingången: sielwe bönerne: och Beslutet? S.

Vi besinne vthi ingången.

i. At thet ordet Fader förståas här väsentligen om alla tree Personerne i them Gudomlige warelsen/ Fadren/ Sonen och then H. Ande.

Esa. 63. v. 16. & 9. v. 6. Jacob. i. v. 17.

Thet ordet vår vnderwisser osz i. om Gudz kärlek emoot osz a. 2. försäkrar osz om en barnsligh tilsörtsche til Gudh. b. 3. at wch inbyrdes osz emellan åro lemmar. c. och fördenskul 4. Att wch måste bidia fört hvar andra/ så väl som för osz sielwa. d.

a. Röm: 8. v. 15. 16. & 12. v. 5. b. Joh: 1. v. 12. Gal: 4. v. 5. 6. 7. c. Eph: 4. v. 32. 4. v. 25. d. i. Sam: 12. v. 23. Col: 1. v. 9.

The orden i himblom/ lära osz at Gud/



theit

chen wiſ illbidie/ är Alzmechēigh/ alleſtādes
nårvarande/ &c. Gen. 17. v. 1. Psal. 139.
v. 1. & seq. Eſa. 66. v. 1.

II. At Gudh wil här medh locka oſ/ at
veſ troo ſtole i. at han är vår rätte Fader/
a. 2. och wiſ hans rätte Barn/ b. och 3.
på thet veſ honom trösteligen och medh all
eiförficht bidia ſtole/ etc. c.

a. Matth: 6. v. 26. 32. 2. Thes: 2. v.
16. b. 2. Cor: 6. v. 18. 1. Joh: 3. v. 1. 2.
c. Rom: 8. v. 15. Heb: 4. v. 16

Vehi chen Första Bōnen/

I. Hwad̄h medh Gudz Nampn för,
flåas: nemligen i. Gudz wäſende/ a. 2. Gudz
åbre - titlar. b. 3. Gudz wälgernitigar. c.
och 4. Gudz h. ord och Sacramenten. d.

a. Exod: 3. v. 14. 15. & 15. jv. 3. Psal:
20. v. 2. b. Psal: 9: v. 3. II. c. Psal: 72.
v. 17. 18. 19. Eſa: 55. v. 13. d. Act. 9.
v. 15. 1. Cor: 6. v. II.

II. At Gudz Nampn iſigh Sielfſe är
helige nogh/ Psal. 105. v. 3. Ezech. 39.
v. 7.

III. At thet ocf når oſwärder helgas i.
når Gudz ord reent och klart lårt wärder. a.
och 2. når wiſ iher eſſer åhrliga/ sāſom
Gudz Barn leſwa. b. etc.

g. Joh:

a. Joh: 17. v. 17. Rom: 10. v. 13. 14. 15.
b. Matth: 5. v. 16. i. Thess: 4. v. 3. seq.

Vishi then Andra Bönen/

i. Hwad sem här förtstäås medh Gudz
Ryke/ nemligen icke så krafftene Ryke/
her igenom Gudh all eing wäldeligen reges-
tar/ a. Som i. Nådenes Ryke här i
werlden, b. och 2. herlighetene Ryke es-
ter ihetta liffstiel, c.

a. Psal: 110. v. 2. i. Cor: 15. v. 25.
b. Esal: 68. v. 29. Col: 1. v. 12. 13. c.
Matth: 25. v. 34. Joh: 14. v. 2.

ii. At Gudz Ryke kommer aff sigh
sielfste/ Luc. 17. v. 20. 21. Conf. Joh. 3. v. 8.

iii. At thet ock til osz kommer i. när
Gudh vår Himmelste Fader gifwer osz sin
H. Ande. a. 2. och wch genem hans Nådh
sättia croo til hans Helga ord. b. 3. och fö-
re ett helige lefwerne här i werlden/ c. och
4. sedan til ewig tjd lefwe. d.

a. Zach: 12. v. 10. Rom: 14. v. 16.
b. Act: 16. v. 14. Rom: 15. v. 18. 19.
c. i. Cor: 3. v. 16. 17. Tit: 2. v. II. 12.
d. Luc: 22. v. 30. i. Thess: 4. v. 17.

Vishi then Tridie Bönen/

i. Hwad Gudz wilie är/ nemligen thet
Gj hatt

han osz vppenbarat hafwer vhti Logen och
Evangelio / (om hvilka tilförende taz
lat är)

II. At Gudz gode och Nådige wilie ske
våra böon förut han Psal: 135. v. 6. Esa.
14. v. 27. & 46. v. 10. (Cypr: Non pe-
timus ut Deus faciat, quod vult, sed ut
nos possimus facere quod ipse vult.)

III. At Gudz wilie skeer når osz (såsom
han skeer i Himmelten/ a.) 1. når Gudh förl
hindrar vår förlige wilie. etc. b. 2. och han
styrker och behåller osz fasta i sin ord/ etc. c.

a. Dan: 7. v. 10. Apoc: 7. v. 15. Baruch:
3. v. 34. 35. b. Esa: 8. v. 10. 1. Joh: 3.
v. 8. c. Joh: 17. v. 17. 1. Pet: 5. v. 10.

¶ Vhti then Fierde Bönen/
I. Hwad dageligit Brödh är/ nemli-
gen ale chet som kropsens vppenhälle och nöd-
corste tilhörer/ &c. Prov. 30. v. 7. 8. 9.
1. Tim. 6. v. 6. & seq.

II. At Gudh gifwer och väl vthan
våra böon dageligit Brödh allom Mien-
nissiem/ Job. 21. v. 7. Jer. 12. v. 1. seq.
Matth. 5. v. 45.

III. At wsh bidie i shenna böon/ at Gud
wille låta osz förstå/ och medh tacksejelse
vindfu vårt dageliga Brödh; Deut: 8.v.10.
Act. 27. v. 35. 1. Tim. 4. v. 4.

Vthi then Femte Bönen/

I. Ut wif bidie i thenna Bödn/ att vår
Himmelste Fader icke willa see til våra syns-
der etc. a. vthan at han willa of thit alt-
sammans gifwa oss sna Nädh/ b. ty wif
synda gansta myckit dageliga/ etc. c.

a. Psal: 130. v. 3. 4. & 143. v. 2. Luc:
18. v. 13. b. Psal: 51. v. 1. & seqq: & 103.
v. 8. seq: Dan: 9. v. 18. 19. c. Exod. 34.
v. 7. Eccl: 7. v. 21. l. Joh: 1. v. 8.

II. Ut wif willa tuert emoot förlåta/ etc.
Syr. 28. v. 1-10. Matth. 5. v. 23-26. &
6. v. 14. 15.

Vthi then Sjette Bönen.

I. Hwad h medh frästelse här förståss/
hemligen inet then goda/ som oss Gudhi
kommer/ ther medh hon of beprüfwar/ och
ther medh upväker i of Kroon/ hoppet/ bö-
nen/ och andra gudachsighetenes öfningar/
a. vthan then onda/ medh hwilken Diefs-
wulen/ Werlden/ och vårt egit Rött/ sö-
lia att vpöggia/ locka och bedraga of ifrån
Gudh/ hans H. Ord/ croon/ bönen/ och an-
dra gudeliga öfwingar/ och til allahanda af-
guderif/ maonero/ etc. och ånteligen til hels-
wets fördomelse. b.

a. Syr: 2. v. 1. Jac: 1. v. 12. b. 1. Pet: 5.
v. 8. Jac: 1. v. 14. 15.

ii. At Gudh frestar ingen/ hemliga medh
den onda frestelsen/ eller til cheet ondt år/ a.
vthan w̄j bidie i thessö bōön i. at Gudh wil-
le berrara e᷑/ b. at diefwulen/ c. werlden/
d. och vårt egit fött/ e. icke skal bedragas
och försöra e᷑ etc. f. 2. och om w̄j ther
medh försökte warda/ etc. g.

a. Deut: 8. v. 2-6. Sap: 3. v. 4. 5. 6.
Jac: 1. v. 13. b. Luc: 22. v. 32. Joh: 17.
v. 15. c. Matth: 4. v. 1. & seq: Eph: 6.
v. 11. 12. d. Prov: 1. v. 10. seq: Sap: 4.
v. 11. 12. Syr: 13. v. 1. seq: e. Matth: 26.
v. 41. Rom: 7. v. 22. 23. 24. f. 1. Cor: 10.
v. 12. Jac: 1. v. 14. 15. g. 1. Cor: 10.
v. 13. Apoc: 3. v. 10. 11. 12.

Vthi then Siunde Bōnen.

i. Hwad̄h medh cheet ordet ondo för-
stāas/ nemligen/ alt cheet onda/ som diefmu-
len/ werlden och vårt egit fött osz ilfegar/
hwilket angåår vår Kropp/ Siäl/ godz/ he-
der/ åhra/ etc. Syr. 40. v. 1-7. 1. Pet. 5.
v. 8. &c.

ii. At w̄j bidie i thetta bōön såsom
vthi en Summa/ 1. at vår Himmelste Fa-
der osz förlehar vthaff alt cheeta onda/ a.
2. och på sidstone/ när stunden är kommen/
gifwer e᷑ en god endalighet/ b. och nådeli-
gen

gen edzer ofz off thenna forgedalen/ til slyg
i Himmelien. c.

a. Luc: 21. v. 36. Joh: 17. v. 15. b. Luc:
2. v. 29. z. Tim: 4. v. 7. 8. c. Psal: 16.
v. 11. z. Tim: 4. v. 18.

Vthi Besluket.

i. At wñ säje: ty Ruket är tift/ och
machten och herligheten i Ewigheet/
ärkännom wñ Gudz mache/ målde/ Rådh
och Barmhertigheet/ och prisom honom/
som ofz kan och wil bönhöra/ lissa som vp-
väcklandes honom här medh til yterligare
barmhertighet emot ofz. 1. Chron. 30. v.
10 - 14. 1. Tim. 6. v. 15. 16.

ii. At wñ säje Amen; försäkre wñ ofz
om bönhörelsen/ efter Lucheris märkeliga för-
kläring/ ac iagh skal vara wñ vppå, etc.
Leg. Psal. 33. v. 4. Esa. 65. v. 24. Joh.
16. v. 23. 2. Cor. 1. v. 20.

IV. Om Döpelsen.

z. Hwarsföre föllier nu til thet fierde om
Döpelsen? S.

Thersföre at Döpelsens/(så väl som Al-
tarens) Sacramente/ är instiftat vår Broo
til styrko/ a. at wñ thes trösteligare bidia
Röle/ efter wñ förmiddelst döpelsen åre vthi
förbund medh Gudh/ b.

a. Ace.

a. Act: 2. v. 37. 38. i. Pet: 3. v. 21. b.
Rom: 6. v. 3. seq: Gal: 3. v. 26. 27.

2. Hvilken hafwer instichtat Döpelsen? S.
Gudh sie!ff genom en besalning til Johannem Döparen. a. hvilken besalningh Christus sedhan vprepetera til sina Lärjungar. b.

a. Mat: 21. v. 25 Luc: 3. v. 2. 3. Joh. 1. v. 33. 34. b. Mat: 28. v. 19. Marc. 16. v. 15. 16.

3. Hwadå är Döpelsen? S.
Döpelsen är icke blotta vatn allena/ sc. Matth. 28. v. 19. Marc. 16. v. 16. Eph. 5. v. 26.

4. Må man i Döpelsen någon annan vätsko bruka än vatn! S.

Ney/ ingalunda: Ty 1. hafwer Christus vithryckeligen namptigiswie Vatn/ at brukas vhi Döpelsen. a. 2. Hafwer Johannes Döparen och Apostlarna ingen annan vätsko i döpelsen brukat än vatn/ b. 3. Så hafwer och Christus medh sin döpelse thetta elementet helgat. c.

a. Joh. 3. v. 5. b. Mat: 3. v. 11. 16. Act. 8. v. 28. & 10. v. 47. c. Matt: 3. v. 13 - 16.
5. är ther nödigt at heela Menniskian sänkes i Vatn! S.

Ney/ ty vhi thet helga skrifte finnes thet ingestädes besladdat; är och någon fära ther höos.

6. Hwadå,

6. Hwad nyttä haswer Döpelsen medh sig? S.
Döpelsen haswer medh sig och werkar
syndernas förlåtelse/ etc. Marc: 16. v. 16.

Act: 2. v. 38. Gal: 3. v. 26. 28.

7. Huru kan wahn sådan mesktig ting åstad
komma? Swar.

Wahn gör thet wisserliga icke/ vhan
Gudz ord / etc. Tit. 3. v. 5. seq. Eph. 5.
v. 26. I. Joh. 5. v. 8.

8. Hwad betyder sådan Döpelse i wahn? S.
Thet betyder/ at then gambla Adam/
ek. Rom. 6. v. 3. 4. Act. 2. v. 38. Col. 2.
v. 11 - 14.

V. Om Schrifft och Ufflösning.

1. Hvarföre följer nu til dhet semte om
Schrifft och Ufflösning? S.

Emedan vij esster undfängen döpelse/
elomosstast synda emot Gudh och vår nä,
sta/ a. så kunne wij på intet annat fått be-
kommen syndernas förlåtelse/ än genom en
Sann boot och båttring. b.

a. Prov: 24. v. 17. b. Jer: 3. v. 13.

2. Hvar vhi består boot och båttring? S.

Then består vhi Menniskones lanna
omvändelse ifrån dhet onda och til dhet go-
da. Psal: 34. v. 15. Jer: 25. v. 5.

3. Huru många stycker höra til en san båt-
tringh? Swar.

Tucnne/ såsom 1. ånger och ruelse öfwer bes-
gangnejsynder/ a. (nemligu när en känner/ b.
bekänner

bekänner/ c. och ångrar/ d. sina synder) och 2.
Troon uppå Gudz nåde om syndernas förläts-
se för Jesu Christi förflytan. e.

- a. Psal: 38. v. 4 - II. Joel: 2. v. 12 - 17.
b. Psal: 51. v. 7. Rom: 3. v. 23. c. Thren:
3. v. 39 - 42. i. Joh: 1. v. 8. 9. d. z. Sam:
12. v. 13. Matth. 26. v. 75. e. Marc: 1.
v. 15. Rom: 3. v. 24. 25.

4. Wil ock Gudh (afflösa oss eller) förläta
oss våra synder? S.

Ja wisserligen. Ezech. 33. v. 11. Joh.
3. v. 16. Rom. 5. v. 8 seq.

5. Hafwer och en predikant macht i Gudz
ställe att förlåta synderne? S.

Ja/ then machten hafwer Christus gif-
wie predikohetet/ nemligen att förlåta
hem booserdigom theras synder. Matth.
16. v. 19. & 18. v. 18. Joh. 20. v. 23.

6. När wij nu hafwa undfåt Syndernas för-
lätsel/ hvor om skole wij os högst wijs
läggia? S.

Om ett helige och gudeligit lefverne/
Luc. 1. v. 74. 75. Tit. 2. v. 11 - 14.

VI. Om Altarens Sacramente:

1. Hwarföre föllier nu til thet sidste om Alt-
arens Sacramente? S.

Zy Altarens Sacramente är insliche
wår troo til Stykio/ at wñ wisserligen få
Syndernas förlätsel för Christi sky. Mat.
26. v. 28. &c.

2. Af hvilkom? endr? och hurledes åt Altarens Sacramente instichtas? S.

3. Ther gifwa instichelse orden tillånta: vår Herre Jesus Christus ihen natten då han förrädder. wordt etc.

3. Hwadå är Altarens Sacramente? S.

4. Thet är wårs Herres Jesu Christi sanna lekamen och Blodh/ under Brödh och Wijn/ etc.

4. Hwadå är här enkannerliget att acha? S.

1. At Bröd och wijn intet förwandlas vthi Christi lekamen och Blodh. 2. at Bröd och wijn intet beraärlia Christi lekamen och Blod; vthän 3. at under och tillika medh Brödh och wijn vndfå wth Jesu Christi sanna lekamen och Blodh/ hvilket steer på et öfvernaturligt/ obegrifspeligt och outhansfakeligt sät. 1. Cor. 10. v. 16, 17.

5. Kan vthi nödsal i stället för Brödh och wijn något annat brukas? S.

Ney/ ingalunda: ty ther medh förrana drades selfwa instichelsen/ och Testamens hens ord/ a. ther fördenskul dhesse elementen icke skulle mata förhanden/ låter man heller bestå medh Matwardzens bruk/ och skyrker sin eroo om syndernas förlåtelse medh Gudz ordz helzosamta löfste och försäkring. b

a. Matth: 26. v. 26, 27. Gal: 3. v. 15.
16. b. Joh. 3. v. 16. Rom: 3. v. 25.

6. är thet ock aff nöden/ at en Christen mens
niskia ofta begår Herrans Vävard: S.

Jä/ thet är högeligen aff nöden: ty
Christus hafwer sådant alwarligen besale/
såsandes: åter/ dricker: så ofta i dric-
ken: item/ görer thet; Matth, 26. v.
27. 1. Cor: 11. v. 24. 25.

7. Hvilka äro vid thenna Vävarden wär-
dige/ och hwilke äro owwärdige gäster? S.
The wärdige beskrifwas i Lutheri förfla-
ring således: fassa och lefamliga bereda sigh/
&c. Joel. 2. v. 12. Exod. 19. v. 10. item
Jac. 5. v. 16. 2. Cor. 13. v. 5. Eph. 4.v.22.

Men owwärdige äro the/ som 1. intet
käntna/ bekänna och ångra sina synder/ v-
than hem neela/förringa/ ursechta/forsuara/
etc. a. intet förlåta sigh aldeles på Christi
förfyllan/ vthan ock på sina egha och helo-
gonens goda gerningar/ b. 3. wrängia ins-
sticheelse ordens rätta förstånd/ c. och 4.
begåå Herrans Vävard för en sedwana/
och aff ett skrymeachtigt hiera vthan något
got uppsått til at bättre sitt ondalefwerne, d.

a. Mal: 2. v. 17. Syr: 5. v. 1-6. 1. Joh.
1. v. 10. b. Joh: 3. v. 18. Röm: 9. v. 30-
33. Gal: 2. v. 21. c. Cor: 11. v. 29. 31.
1. Joh: 5. v. 9-12. d. Esa: 1. v. 14. 15.
Syr: 1. v. 35 seq: Matth: 6. v. 5.

8. hwad

8. Zwad straff hafwa the owardige at fruchtat/
och hwad hugnad the wärdige at förvalte? 3.

The owardige hafwa till at hafta at
the bliswa sake på HEKrans Lekamen och
Blod/ och at the åta och dricka sikh seffs
wom domen/ a. men the wärdige hugna
sigh aff Jesu Christi Lekamens och Blodz
delachtigheet/ syndernas förlåtelse/ etc.

a. 1. Cor: ii. v. 27. 30. b. 1. Cor: 10:
v. 16. 17. Matth: 26. v. 28.

IV. Skrifstvenes Språk:

Then I. delen.

Om Gudh; Skapelsen; Gudz förshn;
och then H. Skrifst.

I. Om Gudh:

Gudh är Joh. 4. v. 24. Gudh är en Ande.
de/ och the som tilbidia/ stole tilbi-
dia honom i Andanom och i san-
ning.

Ewigh. Rom. 16. v. 26. Evangelium
är lungjorde igenom propheternes
Skrifster/ aff ewiga Gudz besalning
Rom.

Sanser- Rom. 3. v. 3. 4. Skulle therad
digh. otroo göra Gudz troheet om intet
bore thet: ware heller Gudh sanser-
dig/ och hwar och en Mennistia
löngnachtigh.

Barmher- Luc: 6. v. 36. waret Barmher-
tigh. tige/ såsom ider Fader och Barn-
hertig är.

Rätsärs- Psal: 119. v. 137. Herre/ tu äst
digh. rätserdig/ och rät är tit ord.

Allmeh- Gen: 17. v. 1. Jag är Gud All-
tigh. mächtig/ wandra för mig och war
fullkommeligh.

Wijss el- Jer: 32. v. 18. 19. Tu store och
ler sijwijjs stark/ Herre Zebaoth är tit namn/
stoor i rådh och mechtig i gernin-
gom/ och tit ögon få öpen öfwer
alla Mennistiors barns vågor.

Allestä- Jer: 23. v. 23. 24. År iagh icke en
des närl- Gudh then harde när är/ säger Her-
wärande. ren; och icke en Gud then sierran är
menar tu at någor kan så hemliga
fördölia sigh/ at iagh icke kan see
honom? säger Herren/ är icke iagh
Gen som uppfyller himmel och jord
säger Herren.

Deut,

Gudh är Deut: 6. v. 4. Hör Israels
en i warel Herren vår Gud är en enig Herre.
sen.
Trefaldig Matt: 28. v. 19. Döper hem i
i personer namn Faders/och Sons/och thens
ne. H. Andes.

1. Joh: 5. v. 7. Tre åhro som
witna i Himmelten/ Fadren/ ordet/
och then H. Ande/ och the tre åro ic.

(Låås här om/ Trones Utiklar/
sampe vithydningen och spöromå-
len ther öfver)

2. Om Skapelsen:

Gudh Sa- Gen: 1. v. 1. I begynnelsen skas
dher Son påde Gudh Himmel och jord.
och then
H. Ande Psal: 33. v. 6. Himmelten är gjord
hafwa al- genom Herrans ord/ och all hans
ring skas håår igenom hans muns Ande.
pat.

Nff intet. Psal: 148. v. 5. Herren bludet/
så warden thet Skapet.

Til sins Psal: 19. v. 2. Himlarna förtä-
nampns lia Gudz åro/ och fåstei förfunnar
åro. hans händers werk.

Prov: 16. v. 4. Herren gör all
ting för sin egen skuld.

Och Men Gen: 1. v. 28. 29. 30. Gudh
mystiene välsignade hem/ och sade til them:
til nytto, varer fruchtsamme och fördöfer ider/
och

och upphyller sordena / och hafwer
henne vunder ider / och räder öfwer
fiskarna i hafvet / etc.

3. Om Gudz försyn:

Gudh häl Act: 17. v. 27. 28. Gudh är icke
ler alting längt ifrå hvariom och enom aff
wid macht os/ ty i honom lefwe wij/ röroms
och hafwe warelse.

Bärt om Sap. 12. v. 13. Vihan eigh är ihs
fotgh om gen Gudh/ tu soim omsorg hafwer
all singh. för all sing.

Spjsar Psal: 104. v. 27. Alt wänter es-
alla Cre- ter eigh/ at tu stale gifwa them maat
ayr. i sin eghd.

Wender Gen: 50. v. 20. I tenkten onde
at til en öfwer migh: men Gudh hafwer
god enda. wende theet til goda/ at han gjorde
som för ögon är/ til at frelsa myrk
folk.

4. Om then H. Skrifft:

Then 3. Skrifft är 2. Pet: 1. v. 21. Ingen prophetia
Skrifft är är ännu fram kommen aff Meno-
gjewin aff nissio wilja/ vihan the helige Gudz
Gudhi. Menniskor hafwe talat/ rörde
aff then H. Ande.

At Blasius Psal: 19. v. 11. Herrrens bodh åro
flaar och uplysa ögonen.

Deut.

et fullkom: Deut. 4. v. 2. "J skolen intet
melig leggia ther til som iogh biunder ider/
och intet taga ther ifrån.

Och kraf- Rom: 1. v. 16. Evangelium är
tig till Sa- ligheet Gudz krafte allora them til Salige
hem som heet som croo.
croo.

Then II. Deeelen:

Om Englarna.

Englar s Psal. 104. v. 4. Tu gör cina
na ähro Englor til andar/ och tina tienare
Andar. till eldzlogar.

Skapade Psal: 103. v. 20. Loswer Hes-
till Gudz ren i hans Englar/ i starke hieltar/
loff. som hans befalning vihrätten.

Och dhe Hebr: 1. v. 14. Åro ihe icke al-
gudfruch- lesammans tienstandar/ vihsende til
tige men- niskiors tienst för theras skul/ som salighes
tienst. tien ersta skola?

The on- Epist: Jud: v. 6. The Englars
da englar som icke behölo sin förstendöme/
äro aff- vihan öfvergäfstro sin Hemman/
wetne/ them förvarade Gudh medh E-
wiga bojor i mörkret/ til then steo-
ra dagsens doom.

Waanåra Gen: 3. v. 4. Ingalunda skolen
Gudh / i döden död; it.

Söta 1. Pet. 5. v. 8. Idrot siende dleß
Menniski wulen går om kring som ett Ry-
ones för- tande Lejon/ sökiandes hvem han
derif. uppsluks må.

Ståas e- Matt. 17. v. 21. Thetca slöget
moot med böön och går icke vih/ vihan med h böön och
böön och fasto: fasto;

1. Pet. 5. 8. 9. Warer nöchter
och makande/ och står honom eo
moot städige i trone.

Then III. Deelett.

Om Menniskian/ och hen-
nes tillstånd i. för Syndafal-
let. ii. Eftter Syndafallet.
iii. i återlösningens werk.
iv. eftter döden.

1. För Syndafallet.

Gudh sta- Gen. 1. v. 27. Gudh skapade
pode men- Menniskiono sifg til ett belåte/ til
niskian ef- ter sif bes- Gudz belåte skapade han honom/
läte. Man och Kvinn skapade han them.

Gudz belå- Eph. 4.v. 23 24. Förryer eder i
te i Men- eder finnes Ande/ och illäder ider
niskian be- then nya Menniskiona/ then eft-
stod i. v- ter Gudh skapae år/ i sanskyliga
rhi heilig- räiserdigheet och saligheet.
heet och Col.

2. vthi ful- Col. 3. v. 10. Illåder ider then
Femligh- nya Menniskian then ther föryas
Fundskap. eil hans fundskap och belåte/ som
honom skapat hafwer.

3. vthi o- Sap. 2. v. 23: Gudh hafwer skas-
dödlig- pat Menniskiona eil icke Ewigt liggif/
hecen. och giort honom eil icke belåte/ att
han skulle sådan vara som han är/
men genom diestwolens affrund
är döden kommen i weildenå.

4. vthi Gen. 1. v. 26. Gudh sade: låt
Herr wäldet os göra Menniskona eil icke belåte/
efwer all thet os likt är/ then råda stol öf-
treaur. wer fiskarna i hafwet/ och öfwer
foglarna under Himmelén/ och öf-
wer fånaden/ och öfwer hela jor-
dena/ och öfwer alt thet som krå-
ker på jordena.

II. Efter Syndafallet.

Menniski Gen. 8. v. 21 Menniskionen
an eftter hiertas vpsät är onde ale ifråvng-
fallit är. syndafull/ domen.

Psal. 51 v. 7. Sij isagh är offsyn-
delig sådh född/ och min Weoder
hafwer migh i synd afslat.

Wförs 1. Cor. 2. v. 14. Then naturlige
ständigh. Menniskian förmittmer intet aff

Fq thet

the Gudz unde tilhörer/ i hett är
honom en galenskap/ och kan icke
begrippas/ i hett måste andeliga
dömas.

3. Dödelig Rom. 5. v. 12. Genom era Mens-
niskio är synden kommen i werlden/
och för syndenes skull döden; och är
så döden kommen öfver alla Men-
niskior/ eftter the alla syndat hafta.

4. haftwer
inga krafs-
ter i ande-
liga saker.
2. Cor. 3. v. 5. Vth är icke be-
quemlige off os Sielwom/ något
tänkia såsom off os sielwom.

Thersföre 2. Cor. 3. v. 6. Men är wq til
är vår om något bequemlige/så är thet af Gudi
vändels-
sen gudz
werk/ Phil. 2. v. 13. Gudh är then som
wercker i eder både willa och ger-
ning eftter sitt gode behagh.

Och skeer Rom. 1. v. 16. Evangelium är
genom os en Gudz krafft allom them til Sa-
gramenien lighet/ som croo.

Tit. 3 v. 5. Han haftver gjort os
salige/ genom nya födelsen bad/ etc
then H. Andes förnyelse/ etc.

III Vthi Äterlöshningens werk.

I. Om Mennistiones vth-
forelse och näderwaal.

1. Gud wil Joh. 3. v. 16. Så elskade Gudh
werlden

at alla den verlden/ at han vthgaff sin enda
la Salige Son/ på thet at hvar och en som
warda. troor på honom/ skal icke förgås/
vihun få ewinnerligit lyst.

2. Christus Joh: 1. v. 29. Si Gudz Lamb
stus är som borttager verldennes synder.
dödh för alla.

1. Joh: 1. v. 7. Jesu Christi
Gudz Sons blodh/ renar osz aff
alla synder.

1. Joh. 2. v. 2. Han är försor-
ningen för våra synder/ icke alle-
naft för våra/ vihan för hela verl-
dennes.

3. Kallel: Marc: 16. v. 15. Går vth i he-
sen är och almenlig. la verlden/ och prädiker Evangelium
allom Creaturom/ then ther
troor och warden Döpt han shall
warda saltigh.

är också or Marc: 16. v. 16. Men then thet
saken till icke troor/ han skal warden fördömd.

fördömd. Joh: 3. v. 18. Hvilken som icke
troor/ han är redo dömd / efter
theet han icke trodde i Gudz enda
Sons namn.

2. Om Christo.

Christus Rom. 9. v. 5. Christus är föd-
der

är sanner det aff fäderne på förszehs vägnar/
Gudh och hvilken är Gudh öfwer all ting
sanner menissia losvare ewinnerliga.

Gal: 4. v. 4. Tå esden warde
fullkommen/ sånde Gudh sin Son/
föddan off Qwinno/ etc.

är smord Deut: 18. v. 17. 18. 19. Herren
til en pro- sode til Mosen/ iagh skal uppräce
phet/ kia them en prophete/såsom tu åst/ etc.

Joh. 6. v. 14. Wisserliga är
thenna then Propheten/ som kem
ma skal i werldenne.

Til en ko- Psal: 2. v. 6. Jagh hafwer in
nung. sat min konung på mitt helga berg
Zion.

Zach. 9. v. 9. Tu dotter Zion
frögda tigh storliga/ och tu dotter
Jerusalem gläd tigh/ sij din konung
kommer till tigh/ etc.

(och haf- Joh: 18. v. 36. Min Rike är
wer et an- icke off thenna werldenne,

deligit ej.
E.) Och til en Hebr. 4. v. 15. 16. wif hafwe
öfwerste icke en öfwerste präst/ som icke kan
vara funna slyh öfwer vår suaghet/
vthan then som fressat är i all ting
Iska som wif dech vthan Synt b

Ehersore lätt och trosteliga framgå

til Nådestolen / at vi möghe få
barmhärtigheit / och frina nådh på
then chdh os hielp behöfves.

3. Om Troon.

på men- Joh. 3. v. 14. 15. Såsom Mo-
nitiones ses upphögte ormen i öknenne / altså
sida / är näste och Mennitiones Son var-
troon ihet endeste da upphögd / på thet hvor och en
mediet til som troor på honom / skal icke förs-
feligheten gäas / vahan få ewinnerligit lyff.

Gal. 3. v. 22. Skuffien hafver
ale besluit under synd / på thet lös-
tet skulle komma genom Jesu Christi
troo / them sem troo.

zwillen Rom. 10. v. 17. Ercon är aff
vij be- prädikanen / men prädikanen genom
komma ge- nom ord
nom ord Gudz ord.

4. Om Lagen och Evangelio.

Exod: 20. v. 5. Jagh Herren
är Gudh är en stark heimnare etc.

Deut: 10. v. 12. 13. Nu Israel/
hwad esskar Herren ein Gudh aff
tigh / vahan at tu skale fruchta Her-
ren ein Gudh / och at tu wandtar
i alla hins vågar / etc.

Evange- 1. Cor: 15. v. 1. 2. K. Bröder/
linn är ett iagh minner eder på Evangelium/
glädi bod i hwilko

Step om i h^uwisko i stånn/ genom h^uwilket i ocf
Gudz näd och synder salige werlden.

nas förlåtelse ge= Matth. 11. v. 28. Kommer til
migh i alla som arbeten och åre be-
nom Chri stum/ al- tungade/ och iagh wil wederqwea-
lom them sia eder.

som troo.

Lagen sätter:

Deut: 27. v. 26. Förbannae
ware then/ som icke fullkomnar all
shenna lagsens ord/ så at han gör
her effer/ och alt folket skal såja
Amen.

Evangeli um läger

Matth. 9. v. 2. Var wid goe
modh min Son tina synder förlå-
tas tigh.

S. Om Boot och Båttring/ sampt goda gerningar:

Boot och
båttring/
består i,
vthi syn-
da be-
kennelsen.

Psal. 32. v. 5. Therföre bekän-
ner iagh mina synd/ och förskyler
intet min misgerning; iagh sade;
iagh wil bekenna för H^uERANOM
min öfverträdelse / så förläst tu
migh mina syndz misgerning.

syder"! och
ånger/

Psal. 51. v. 19. Ehe effer som
Gudi behaga/ åro en bedröswat an-
da; ett bedröswat och förkrossat
hierca/ warde Gudh inhet för-
għandes.

Ela.

Och syn- Esa. 1. v. 16. Twåär eder/ görer
dernas af- eder renä/ legger bort edere onda
legning wäsende ifrån min ögon/ etc.

z. Vithi Act. 10. v. 43. Hvar och een
Troon. som troor på honom/ han skal få
syndernas förlåtelse genem hans
namn.

Goda ger- Matth. 3. v. 8. Görer fördens-
nningar/ skull sådan frucht som båteringh
äro Båts- tilhörer.
tringens

frucht. Matth. 7. v. 20. Therföresto-
Och kän- len i kenna them på theras frucht.
nemärke,

The gö- Matth. 5. v. 16. Läter ider lins
ras til lysa för Menniskiomen/ att the
Gudz ära. måge see ider goda gerningar/ och
prässa eder Fader som är i himmelen.

Och wärt Rom. 8. v. 13. Om i lefwen
köt under effter kötet så skolen i död/ men om
kusning i döden kötzens gerningar mitthaus-
danom/ så skolen i lefwa.

Och icke Luc. 17. v. 10. När i hafwen
til någen gjort alt thet som ider budit är/ så
förtiunst säger: wif äro enyttige mänen/
wif hafwe gjort thet wif wore my-
plichtige at göra.

6. Om Gudz Församlingh
och yrädkommet.

Guds för Rom; 10. v. 18. - Theras lius
samling är ju vifgångie i all Land / och
allas och ther:s ord til werldenes ender.

hällies vid Act 2. v. 41 42. Och kommo
macht ge- nom oedet til hepen på then dagen widh tröf
och Sa- tisende Siålor; och blefwo the
eramen stæige ståndandes vifi apostoloro
gen.

nies lärdom / och i deelachteigheets /
och i brödż brytelse / och i böner.

Christus Eph. 5. v. 25. Christus elsta
ät hennes de församlingen / och hafwer vifh
Frelsare. gifwte sifh felff för henne.

Hufwud. Eph. 5. v. 23. Mannen är hu
strunes hufwud / såsom och Christus
stus är församlingens hufwud.

och grund wal. 1. Cor. 3. v. 11. En anan grund
kan ingen läggia / vahan then som
lagder är / hvilken är Jesus Christus.

Lärare i 1. Cor. 3. v. 9. Vijs åre Guds
försam- blingen / medhielpare / i åren Guds åker
åro Guds werk / Guds bygning.

medhiel- pare. 1. Cor. 4. v. 1. Ther skal man
Tjänare hålla os före / at vijs åro Christi
och Skaf- fare. Tjänare och stassare til Guds
hemligheter.

Skelver. 2. Tim. 4. v. 2. Prädika ors
det /

ta oförsu-
melige. det/ håle vppå i ejdh och i osjdh/
strassa/ eruga och förmana/ medh
all sachmodigheet och lärdom.

them skal
bewijssas
lydno. Hebr. 13. v. 17. Warer edar
lärare lydige och föllier them; ty
the waka öfwer edar siälar/ såsom
the ther råkenstap göra skola/ etc.

7. Om Sacramenten.

Gamla
Testamen-
tens Sa-
cramens
war
1. Omkå-
relse.
2. Påskla
Lambet.

Gen. 17. v. 10. 12. Gudh sade
til Abraham/ chetta är förbundet/
som i hålla skolen; hware och ett
pilbabn/ tå het är otto dagar
gammalt/ skolen i omståra i eder
offkommande.

Exod. 12. v. 8. I skolen åta (på
skalamsens) kött i then somma
nattene/ stekt wid eld/ och osyrat
bröd/ och skolen åtac medh bitter
salso.

Nya Te-
stamen-
tens Sa-
crament å
ro 1. Dö-
pelsen.
Genom
Dopet få
vii 1. syn-
dernas för-
lätselse.

Matth. 28. v. 18. 19. Jesu
sade: migh är gifwen all mact i
Himmelen och på Jordenne/ går
fordenskul vih och lärer alt folk/
och döpar them i namn Fadens
och Sons och then Helige Andes.

Act. 2. v. 38. hvar och en off
eder låte sig döpa i Jesu Christi
namn/ til syndernas förlätselse. 1.

2. Tit got 1. Pet. 3. v. 21. **H**wilke (wain) samwete. ock nu os salige gör dopet/ icke at förenas smittor offläggias/ utan at man hafwer ett got Samwete til Gudh/ etc.

3. **I**kläda os Jesum Christum Gal. 3. v. 27. I så månge som döpte åren/ hafwer eder illäde Christum.

4. **G**öres salige. Tit. 3, v. 5. Gudh gör os sallige genom nya födelsens badh/ ic.

11. **A**ltarsrens sacra ment. i. Cor. 11. v. 23. seq. Jesus Christus i then natten/ då han förrådder varde/ tog han brödet. ic.

Ther vihi os gifwes under och med bröd och wijn/ Jesu Christi Lekamen och Blodh. i. Cor. 10. v. 15. 16. 17. Jagh talar såsom medh förståndigom betrachter i hwadh iagh sägher: wålsignelses kalk/ then wif wålsgne/ är han icke Christi Blodz deelachtigheet/ thet brödet som wif bryte är icke thet Christi lekamens deelachtigheet.

8. Om en Syndig Menniskas rätferdighet inför Gudh:

Wij war de rätferdigheite aff Rom. 3. v. 24. 25. Wifwarda rätferdige utan förskyllan/ aff hans Näch/ g. nom then förlössningh som

Guds nåd soni i Christo Jesu sted är/ hvil-
genom ^{to} ken Gudh haſter fæt för en nä-
na på Je- sum Chri destool genom trona i hans blod.

stum Joh. 3. v. 16. Så åifkade Gud
är o altsä tree orsa- verldeua at han vihgaff sin eens-
ker til vår råtferdig da Son/ på ihet/ at hvar och en
heet (som som troor på honom/ skal icke föri-
ther om gåås/ vihan fåå ewinnerligit ligg.

mehra 9. Om fors ech 'Bedröf-
stää i tro s welse; item om Bödön
nes artkl. och åkallan til Gud.

Gendm Jer. 30. v. 11: Jagh wil nepfa
Fors och tigh medh mättelighet/ på ihet
bedröfvel tu icke skalt hålla tigh oskyldig.

wij syn- 1. Pet. 1. v. 6. 7. I liden en
den. Igien ifsdh bedröfwelse/ på ihet es-
2. pröwes der troo skal råtssinnig/ och my-
wår troo. lik kosteligare besunnen warda/ än
thet förgengeliga guld/ som pröfs-
wes medh eld/ etc.

3. görs ett Rom. 5. v. 3. Vff berötmom ejz
gott tola- och i bedröfwelse/ wetandes at be-
modh. dröfwelsen gör tolamodh/ etc.

4. lära wi Ela. 28. v. 19. Straffet allena
elsta gudz lärer gifwa achté på orden.
ord. Och flitig Esa. 26. v. 16. Herre/ vår bes-
bida. dröfwelse är på ferde/ så söker man

tigh/ och när då räcktar ihm/ så
ropa the medh englan.

Borsel lin Psal. 50. v. 15. Åkalla migh i
dra 1. ge- nödernes tghd/ så wil iagh hielpa
nom bō- nen. tigh/ och tu skale prisa migh.

2. Gendm Luc. 21. v. 19. I stolen behålla
tolamod. edra Siålar genom idert tolamod,

3. Genom Matth. 7. v. 7. Veder och e-
Gudz löf- der skal warda gifwe/ söker och i
te. stolen finna/ flappar och eder skal
vplatias.

10. Om werlzig öfwerhet; item om Echtenkapet.

öfwerhee- Rom. 13. v. 1-8. Hvar och en
enes/ 1. ware öfwerhetenne som wälde haf-
ursprung. wer/ vnderdåig/ ty ingen öfwer-
heet är vihan aff Gudi.

2. Embete 1. Pet. 2. v. 13, 14. Warer vnderdå-
nige all Mennisklig ordning för Her-
rans Kul/ chwad ther är konungenom
såsom then öfwersta; eller besfatningz
niämnerna/ såsom the ther sände äro
aff honom/ the onda til straff och the
goda til pris.

Echien. Gen. 2. v. 18. Herren Gud sade: thet
kapet är är icke godt att Menniskian är silena/
aff Gudi iagh wil göra honom ena hielp/ then
instichtat. sight til honom hålla må.

Och bör Hebr. 13 v. 4 Echtenkapet skal åhes
åhriglit ligit hållas ibland alla/ och Echten-
hållas. slaps sång obesluttat; men bolare och
höftarlat skal Guddöma. 14. efter

IV. Eftter Döden.

1. Om Döden.

Sap. 2. v. 23. 24. Gudh hafwer skapat
Menniskona ul Ewige lyfss/ och giore honom
til et beäte/ at han skulle vara sådana som
han är; men genom diestwens affred är
döden kommen i verdena/

2. Om siålenes odödelighet/ och krop-
sens begravningh.

Eccl. 12. v. 7. Stoffet måste åter komma
til jord igen såsom ther varit hafwer/ och
Andan til Gudh igen then herö gifwic hafwer

3. Om verldennes enda.

2. Pet. 3. v. 10 - 13. Hertans Dagh wan-
der kommandes såsom en tuvss och nattens
och såkal Himmelen med stor hastighet för-
gåss/ och elementen skola försmälta oss hec-
ca/ och jorden medh the werk som ther på åto/
skela astbrennas etc.

4. Om upståndelsen ifrån the döda:

Job. 19. v. 25 - 27. Jag weet at min för-
lesse lefwer/ och han skal på sidsteinne up-
väckia mig oss Jordenne: och jag skal sedan
medh thi so minne hund omklädd wärda/ och
skal i mit kör såå see Gudh: honem skal jag
migh see/ och min egen skela skeda honem/
och ingen annan.

5. Om

5. Om then ytersta domien:

Epist. Jud. v. 14. 15. Sj^h Herren kommer
medh månigh tusendhe Helgon til att sätta
doom öfwer alla/ och straffa alla them som o-
gudachige åro/ för alla theras ogudachighe
gerningar/ med hvilka the haswa illa gjort/ och
för alt thet hårda/ som the ogudachighe synda-
re emot honom talat haswa.

(Om sielfwa dooms process läses vihi Evang.
Dom. 26. Trin. aff Matth. 25. v. 30-46.)

6. Om Helsvetit.

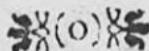
Psal. 49. v. 15. The liggia i helswete sår
som fårr/ döden gnager them/ etc. theras
trojan måste förgåås/ vihi helswete måste
the blifwa.

(Låås och Evang. Dom. 1 och 26. Trin.)

7. Om thet Ewigå lufsivet.

2. Cor. 4. v. 17. 18. Vår bedröfwelse
(then doch timmeligh och lått år) föder i
osz een Erigh och öfwer alla mätto wish-
tigh herligheet; w^t sem icke see effter the
tingh som synas/ vthan the sem icke synas/
ty the tingh som synas åro timmeligh/ men
the som icke synas åro Erigh.

(Hjut hörer och Evang. Dom. 1, och 26. Trin. 26.)



Appendix, ad Ven. Clerum
directa.

Wårt och mōdosampt är thet
wäl att lära the enfaldiga rått
och grundeligen förstå sina Christen-
domis Stycken / doch ganska nödigt/
efter ther på hänger theras Ewiga
Saligheet. Böör fördensful os/
hwilka Gudh hafver sat til wächta-
re / och wil at wij skole waka för wå-
ra Åhöbrates Siålar/ såsom the ther
före råtenkap göra skola / ingen
mōda eller förtreet / ilvilia eller eff-
tertaal ansee / sköta/ eller achta / v-
than vthi Gudz fruchtan och hier-
fans enfaldigheet/ medh bekmöber och
waksamheet/ medh lockande/ trugan-
de och förmancade förrätta thet vårt
embetes plicht os pålägger.

Och ändoch all oförtruten mōda v-
thi Catechismi öfningar aff en deel en-
faldige ri .ga achtas/ och aff the ilwilli-
ge förach as/ så är doch vårt Sam-
wes witnesbörd vår berömelse/ och
vår hugnad att the Gudfruchtige

G

ech

och förståndige thet erkänna. Och
på thet the nytelstzande och om sin sa-
ligheet bekymmersamme må inehr
och mehr styrkias / the försummelige
rättas / och the förachtare omwen-
das / hafwer man icke allenast / effter
thet ensfaldigste Sättet / som här til
hafwer warit brukeligt / Catechis-
mum at Proponera, å nyo lätit truc-
kia / tilläggiandes Spörsmålén och
några Skriftenes Språk; vthan
också ett Sät Catechisnum at exa-
minera.

Sättet Catechisnum at propo-
nera, synes båst vara / at behålla
thet sedvanlige: nemligen at the en-
faldige lära först wäl och tydelen/
sielvra vår Christendomis hufvud-
stycket / sampt the andra Wöner i
ABC boken fattade: sedan hållas the
smitningom til at lära Lutheri förklar-
ing eller vthtydningen / och tillika
medh/ the ensfaldigste Spörsmålén /
i hwart hufvudstycke. Men the
andrea

andra Spørsmål eller frågor i synner-
heet ther Dicta Scripturæ citeras, åro til-
satte/deels at thet må vara en conformi-
tet ibland läraarna til at explicera thesse
våre Christendoms Hufvudstypen, deels
och för dem som kunna läsa i book, fök
hwilkas full och then iv. delen, några
Kristenes Språk, här til trychte är.

Om Tydjen när thetta pröponé-
ras skal, kominia alla församlingar
intet öfverens: i Stadz församlin-
garne hafwer nian bequemligore lä-
genheit ther til, än uti Landz för-
samlingarna; önskeligit more thet/
at Ahbrarne uti them, enhålligen
funde vara tillstådes i begynnningen
aff Gudz tiensten, att få trap för
än messan angår, på en fterdedels
tyma aff Catechismo predikas måt-
te, när dagarna är långa; men när
the åro fortare, att få allenast lästes
hvar gång, ett heilt Hufvudstypen
medh Lutheri förklaring. Men ther
thetta icke stee kan, få Predikas på

Gq

Söñ,

Söndagarna / loco exordij ett stycke hvar gång / doch gansta fortreligen och ensfäldelegen: Och på thet thet ensfälde måge lära både väl förståå och tillska minnas/ så repe teres och ofta Lutheri vthyndningh för them; och som tilfalle gifwes vthi explication, eller när hvarthu svidstufte är åndat / proponeres och så för them the förmestre och ensfäl digste Frågor eller Spörsmål/ etc.

Catechismum at examinera, eburu thet än svårare är/ så är thet lykwäl gansta nödigt. Hwadu tyden at examinera vidkommer/ så är thet et gemeent bruk / at Schrifftehåld företages Fastelags tyden ehwadu thet stear vthi eller vidu fyrian/ eller ock/ (theet som myklu nyttige se synes vara at the vthga mble/ och smä Barnen också måtte vara tilsjades/ och thee må hauer förmimmas haru the i huushallen lesta/ hora the låsa morgen och afton/ al och från bord; etc. men alt misbruk måste förtages) på åtfullige orter vthi

för

Församblingen/ men så är thet icke
nogh/ vthan nöden fordrar/ at the
offtare/ nemligent några familier eb-
ler huushåld hvar gång/ blifwa tilz
städés vthi eller vidh Kyrkian/ helst
emellan Påste- och Michaelis tådh/
antingen för än Gudz tiensten auk-
gåär/ eller sedan then slutet är/ at
lärarne måtte förnimmia hwad fram-
steg the göra vthi sina Christendoms
skriften. Fast nyttigt wore thet ock/
når åhörarne någorlunda haftwa
fattat/ och förstååt thessa sine Chri-
stendoms Styken/ såsom och Spörs-
mälen/ at tå några gångor om åt-
ret/ i synnerheet når hvarit hufuu-
stöcke sluitit är/ et publicum examen
hålls i kyrkian/ antingen strax eft-
ter prediken för än Messian begyn-
nes/ eller eftter slutet Gudz tienst;
doch måste ingen vtstemma/ som
icke så wäl förståär eller svarar sot-
ligb borde: man frågar gemeentigen
först then man förmödar finna
vara/ och sedan the andre/ sam-

G if

ma

niå frågestycke / att the ther medh
lockas / som thet måsse skee' medh loe-
kande / (doch hoos the mootwillige
och halsstarrige medh frugande.)

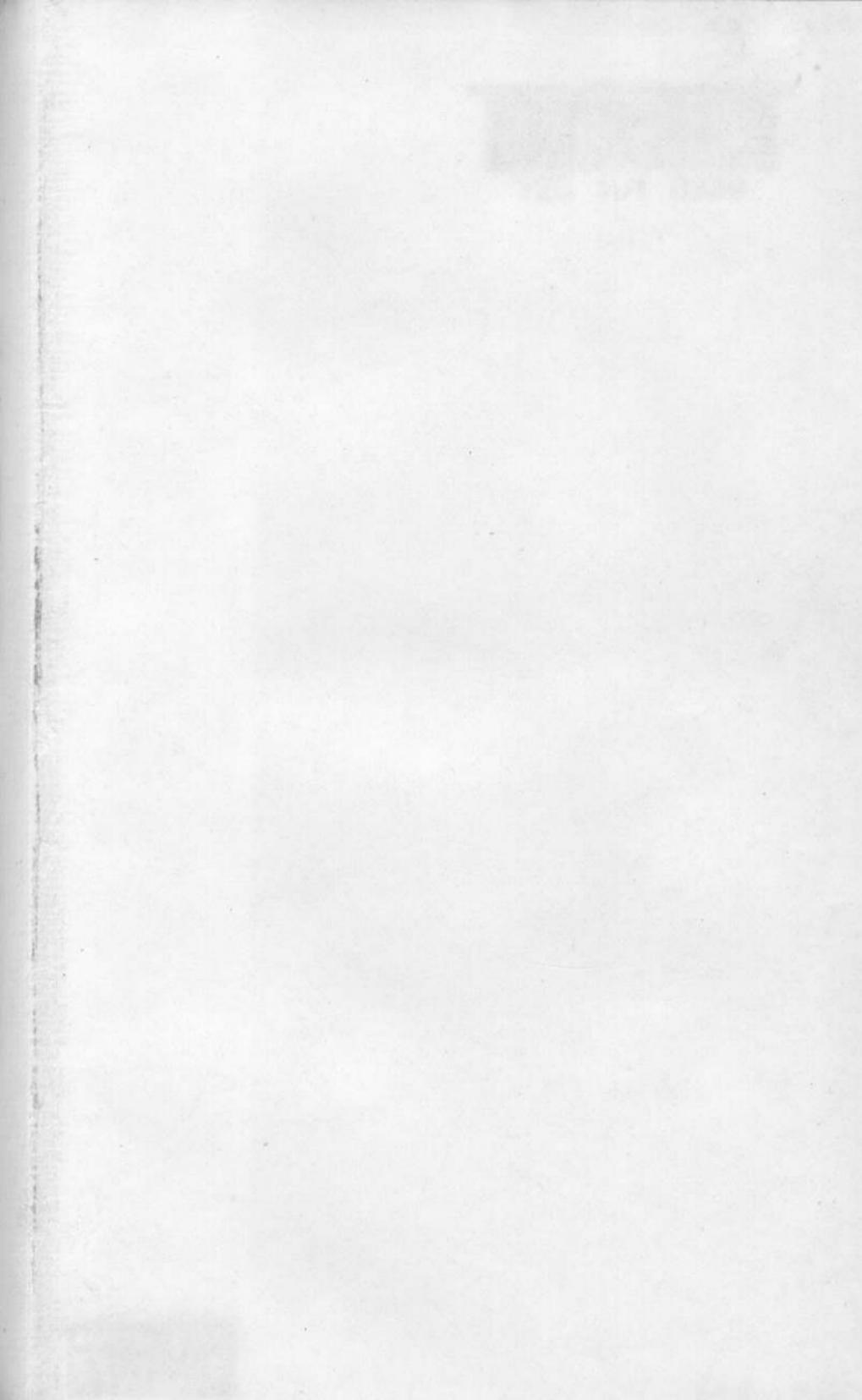
Sättet anbelangandes huru man
examinera ståll / at Lärarne / måge
vara så suncket wissare och tenggare/
och the ensaldige nsehta til slut up-
väckias / seer man intet annat/ än
het som upsat år/ och vthi sldsta con-
ventu appröberades ; nemiligen at Ca-
pita Christianæ Religionis noteras öf-
verst emellan twenue Linier, sättes
ett signum för them som Simpliciter
them låsa/ och ett för them när the
sunna Lütheri Explicationem: item
för them som kunna swara til Quæsti-
ones, aliquo modo eller och pleniusr,
samalunda för them som äro booflår-
de/ etc. Thesse signa kunna således til-
sättias / at när en kan låsa selfva
hurwudsyller/ doch icke väl eller ty-
deligen/ sättes dhetta signum såsom
et halft forh (i) när then bättre lä-
rar/ sättes thet andra halva til/ at
thet

het blifver et helt förs (x) Sammaledes och når en läser vthindningen
wäl eller illa / eller och några stycken
ther aff. På het spatio som fram
för linierne ståar / upteknas perso-
nerne vthi hvarft huushåld / ic och the
små Barnen / fast ån the funna al-
lenast 1. smicke eller 2. låsa. tn ther
igenom lockas the och blifwa drif-
gare. Och kan dhetta bequämligast
se i Schrifftållen / hwarföre och
dhetta uppiattet fallas een Schrifft-
boof / medh hvilken försichteligen
måste omgåas / at the enfaldige icke
aff någon fruchtan / som skulle then-
na Schrifft-boof til något annat
misbruks / förhindra sina från den-
na högnödige öffningen. Lemmas
och til hvar Familie något ruu / i
synnerheet för them / som Lärarne
sörmena funna sigh föröka: att en
Schrifft-boof må funna bruks til
10. 15. 20. eller flere åhr. Når nu
Lärarne således medh sörsta sikt
sigh vinläggia / först huru theras
z. äho-

K. Åhörare åyrigen mehr och mehr
tiltaga och lara sina Christendoms
husvudstycken; til thet andra/ at the
rhem råft och väl förstå; och til thet
ridie/ föra ther esfter eft Christeli-
git lefwerne/ Så skal theras arbete
intet vara fäsgånt i hexanom;
vthan ther på följa Herrans ynni-
ga wälsignelse. Hans Nåde och ry-
ka Wälsignelse ware medh och öfver
os alla. Åbo den 30. Octob. Anno
1666.

JOH. GEZELIUS, D.
Ep, Ab.

Collectio Methodorum Catechisticae. q.
Loefberi & Itomathian Theologicae
p. m. 45.



Rv. Kad kism. 2

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA



120 101 8939

KIRJANSITOMO
M. HENRIKSSON
|| HELSINKI ||

Mf. KB

